

Zpravodaj

města Kolína

leden 2021 | ročník 28, číslo 1

Téma: V Kolíně jsme našli domov

Rozhovor se Zdeňkem Hejdkem

Představujeme: Libuše Vodičková

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, dovolte mi krátké zamyšlení nad uplynulým rokem. Celou naši společnost potkalo něco, co jsme nečekali, něco, s čím nemáme zkušenosti a je to pro nás nové. Covidová situace a omezení, která s sebou nese, jsou opravdu náročnou zkouškou pro nás všechny. Na jaře jsme společně šli roušky a zajišťovali dezinfekci a ochranné pomůcky. V Kolíně byla obrovská vlna solidarity a soukromé pomoci, mnoho lidí si pomáhalo navzájem a jarní vlnu pandemie jsme, dle mého názoru, zvládli velmi dobře a já vám za to upřímně a moc děkuji.

Trochu jiná situace bohužel nastala na podzim. Nepřipravenost ze strany naší vlády, zmatky, nejasná a často se měnící opatření byly příznakem druhé vlny covidu. V současné době čekáme na dodávky vakcín. Byť můžeme mít na vakcinaci odlišné názory, dle mnohých odborníků je v současné situaci ve světě jediným možným řešením, jak se opět vrátit k normálu. Obecně odborníkům věřím, nevidím racionální důvod, proč by tomu tak nemělo být. Pevně věřím, že nakonec se nám situaci zvládnout podaří, stejně jako se nám to podařilo na jaře loňského roku.

A co si přejí do roku 2021? Z pohledu starosty budu rád, pokud se podaří epidemii zvládnout co nejdříve. Nejen kvůli nám, ale zejména kvůli našim dětem a rodičům. Věřím, že se v Kolíně podaří uskutečnit všechny naplánované investice a rekonstrukce, o kterých píšete v samostatném článku v tomto čísle Zpravodaje. Z pohledu otce malých dětí si přejí, aby co nejdříve mohly se svými spolužáky zpět do školy, aby se mohly společně setkávat, sportovat, navštěvovat zájmové kroužky, prostě normálně žít. Z pohledu občana města, který v Kolíně žije celý život, si přejí, aby tato krize neznamenal konec pro malé obchůdky, restaurace a živnostníky, abychom mohli v klidu navštěvovat své příbuzné a známé, aby se rozjely kulturní akce, abychom se mohli potkat třeba na Kmochově Kolíně nebo přijít fandit hokejistům, basketbalistům či fotbalistům na jejich domácí utkání.

Přejí nám všem vše dobré a především pevně zdraví v nelehké době.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

- Seznamte se** 4
Místostarostka Iveta Mikšíková s kolegy z Odboru investic o jejich činnosti
- Platba za odpady** 5
Jak probíhá od loňského roku úhrada za likvidaci odpadů
- Co nového v roce 2021?** 6
Starosta Michael Kašpar informuje o plánovaných investicích města
- Josef Šťastný slaví 80** 8
Známý kolínský dirigent Josef Šťastný slaví 80. narozeniny
- Rozhovor se Zdeňkem Hejdukem** 10
Jakých bylo posledních 25 profesních let novináře, fotografa a ředitele MSD?
- V Kolíně jsme našli domov** 14
V tématu měsíce představujeme, jak se žije lidem, kteří se do Kolína nově přistěhovali

Prvním kolínským miminkem roku 2021 je Elena Hrušková. Více na str. 20

- Popelka se proměnila** 18
Architekt Mateáško o rekonstrukci budovy obchodní akademie
- O čem se mluví** 19
TPCA už je jen Toyota. Z deníku senátora
- Anketa** 22
Co si přejí Kolíňáci?
- Představujeme: Libuše Vodičková** 25
Seznámení s novou ředitelkou Městské knihovny v Kolíně
- Hrad nad Šemberou** 27
Roman Šulc zve k poznání tvrže v Tucharzi

Kolín se v lednu dočkal sněhové nabídky. Vzhledem k vládním omezením lidé využívají každou povolenou možnost ke sportování. A tak naštěstí zatím můžeme stavět sněhuláky nebo jezdit na běžkách, kdekoliv je trocha sněhu.

Hledá se firma na stavbu nádražního podchodu

Již podruhé vypsala Správa železnic soutěž na zhotovitelkou firmu, která postaví podchod pod kolínským nádražím. Napoprvé se totiž do výběrového řízení nepřihlásila jediná firma. O zakázku je nově možné ucházet se do 28. ledna tohoto roku. Záměr je stále stejný: vybudovat bezbariérový podchod s výtahy pro cestující na jednotlivá nástupiště.

Město Kolín chce v návaznosti na toto řešení vybudovat na opačné straně nádraží, na Starokolínské ulici, parkovací dům pro několik set aut. Cestující by se tak podchodem z této strany dostali pohodlně na nástupiště a nemuseli by zajiždět do prostoru před nádražím, kde je současně i autobusový terminál. Radnice

ale zatím vyčkává. „Až budeme mít jistotu, že stavbu podchodu začala, určitě budeme pokračovat v projektové dokumentaci parkovacího domu, který je v tuto chvíli ve fázi studie,“ potvrzuje starosta Michael Kašpar.

Vstup do plánovaného podchodu by měl být v místě levé části nádražní haly v blízkosti kulatého okna.

Nepřehlédněte!

Antigenní testování pro veřejnost

Zájemci o antigenní odběry na covid-19 z řad veřejnosti mohou využít odběrového centra, které je zřízeno v 1. patře Městského kulturního domu. Na uvedené testování je třeba se elektronicky přihlásit. Informace a přihlašovací formulář naleznete na webu www.nemocnicekolin.cz, odběry covid, informace pro pacienty se žádankou. Upozorňujeme, že preventivní antigenní testování není primárně určeno pro symptomatické pacienty (tj. osoby s příznaky onemocnění covid-19) nebo pro osoby v karanténě. Test je vhodný např. pro veřejnost, která potřebuje test k návštěvě domova seniorů či jiných rizikových skupin.

Středočeský kraj hledá dobrovolníky

Středočeský kraj se obrací na ty, kteří by mohli pomoci jako dobrovolníci zejména ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních sociálních služeb. Přípravuje se tak na možné zhoršení epidemiologické situace a na případný náhlý nedostatek personálu. Pro dobrovolníky nejde v tuto chvíli o žádný závazek. Jejich pomoc bude záviset na dalším jednání a aktuální situaci. Cílem je vytvořit seznam, který bude možný v případě potřeby využívat a pomáhající koordinovat a propojovat s poskytovateli služeb. Registrační formulář naleznete na webových stránkách Středočeského kraje.

Památník v Sokolské ulici se dočká renovace

Město Kolín připravuje žádost o dotaci na Ministerstvu obrany na rekonstrukci památníku obětí druhé světové války v Sokolské ulici. Památník se řadí mezi špičková díla sochaře Jana Vladimíra Hnízda. Jedná se o vysoký bronzový reliéf s postavami v životní velikosti, odhalen byl v roce 1949. Předpokládané práce jsou naceněny na částku zhruba dvě stě tisíc korun, dotace by mohla pokrýt polovinu nákladů. U památníku se 8. května každoročně koná pietní akt.

Hasičská diamantová svatba

Nejznámější kolínský hasič, držitel řádu sv. Floriána a titulu zasloužilý hasič František Urbánek, kterého znají tři generace občanů Kolína, oslavil ve svých 81 letech se svou ženou Emilií 17. prosince 2020 diamantovou svatbu. Vzhledem k omezení počtu osob mohlo k oslavě dojít jen v úzkém rodinném kruhu.

František Urbánek je většinou známý hlavně z požárních hlídek od šibřinek v sokolovně přes taneční a plesy v kulturáku a na Zámecké, požární hlídky v divadle či na Kmochově Kolíně, kde působil dvacet let jako starosta dobrovolných hasičů v Kolíně. Panu Františkovi a jeho manželce, která oslavila 23. prosince osmdesáté narozeniny, přejeme hlavně hodně zdraví a pohody v dalším společném životě.

Místní poplatek ze psů

Upozorňujeme občany města Kolína, kteří vlastní psa, že s nastávajícím novým rokem je potřeba uhradit poplatek za psa za rok 2021. Poplatek je splatný do 31. 3. 2021. Upřednostněte prosím platbu převodem na účet 3661752/0800 či přes Portál občana. Každému majiteli psa byl přidělen variabilní symbol, pod kterým je platbu možné provést. V případě, že vám váš variabilní symbol není znám, bude vám sdělen na telefonním čísle 321 748 247 nebo na e-mailu: jana.miskovska@mukolin.cz. Úplné znění obecně závazné vyhlášky města Kolína č. 1/2020 naleznete na webových stránkách města.

Aktuální informace z knihovny

Vážení čtenáři, do nového roku vám přejeme především hodně zdraví, ale také brzký návrat k běžnému životu. Vzhledem k častým změnám vládních opatření budeme fungovat podle jednotlivých stupňů PES takto: **Stupeň 5:** Knihovna bude zcela uzavřena. Využít můžete službu „rozvoz knih“ – e-mailem nebo telefonicky objednejte na jednotlivých odděleních požadované knihy a my vám je v domluveném čase doručíme domů.

Stupeň 4: Budou fungovat výdejní okénka (hlavní budova v Husově ulici ve vchodu do oddělení pro dospělé a pobočka na sídlišti v Benešově ulici v hlavním vchodu). Pondělí, středa, čtvrtek: 9–12, 13–17.

Stupeň 1–3: Knihovna bude otevřena v běžných výpůjčních hodinách.

Při platnosti stupně 4 a 5 budou vaše výpůjčky automaticky prodlužovány a nebudeme účtovat žádné sankční poplatky a upomínky z prodlení výpůjček. Nebudeme účtovat ani poplatky za rezervace a bloky. V nutných případech můžete pro vrácení nadále využít bibliobox v Husově ulici, vzhledem k situaci ovšem může být v daný okamžik zaplněn – v takovém případě se nesnažte do něj své výpůjčky umístit silou.

- Využít můžete dostupných on-line služeb:
- čtenářské konto registrovaného uživatele knihovny www.knihovnakolin.cz/konto
 - výpůjčky e-knih (až 5 na měsíc, pro registrované čtenáře zdarma) – návod pro zpřístupnění e-výpůjček najdete na našich webových stránkách, dostupné e-knihy najdete v našem katalogu <https://tritius.knihovnakolin.cz/>
 - výběr e-knih ke stažení zdarma (tituly jsou dostupné bez registrace a legálně) – nabídku připravila Městská knihovna v Praze na www.ctenarum.cz
 - digitální knihovna Kramerius (volně dostupná knihovna pro zpřístupnění kulturního digitálního dědictví – více viz Wikipedie) <http://kramerius.nkp.cz>

Více informací a aktuální změny najdete na našem webu a Facebooku. Těšíme se na vás po zrušení všech omezení.

*Mgr. Libuše Vodičková,
ředitelka Městské knihovny Kolín*

SEZNAMTE SE S ODBOREM INVESTIC A JEJICH PRACÍ

Milí Koliňáci, vánočním zklidněním odešel starý rok a ten nový přinesl pro nás všechny další porci všednodenní práce. Řeknete si, že v oblasti městských investic se nyní nic velkého neděje, je přece zima a stavební práce nelze až na výjimky provádět? Opak je ale pravdou! Příprava na novou stavební sezónu je již v plném proudu. A co že to vlastně na letošní rok na Odboru investic MěÚ Kolín připravujeme?

Především budeme pokračovat ve velkých stavbách, které byly zahájeny již loni. Nová multifunkční sportovní hala v Borkách bude dokončena do prázdnin. Letos by měla být dokončena i nová kanalizace v Zibohlavech včetně přivaděče do Radovesnic, která bude plně funkční po vybudování kanalizace a přivaděče do čerpací stanice ve Štitarech financované obcí Radovesnice.

Z nových větších investic nás čekají rekonstrukce kanalizace v ulici Lipanská, v které budou součástí prací i kompletní povrch komunikace, chodníky a veřejné osvětlení; rekonstrukce kanalizace a povrchů v ulici Na Magistrále; obnova prvního úseku ulice Kolínská v Sendražicích; kompletní rekonstrukce lávky přes Polepku, kde se kvůli hranici katastrálního území středem potoka podělíme o náklady rovným dílem s obcí Polepy. Pokračovat se bude i v rozšiřování parkovacích míst na sídlišti – po loňském dokončení hřiště v ulici Seifertova bude možné využít stávající herní plochu v Čechových sadech k parkování; dále se bude pokračovat i ve výměně technologií kanalizačních čerpacích stanic u Kovošrotu a v ulici Ke Hřišti.

Neopomíjenými investicemi jsou i obnovy veřejných prostranství – letos bude první etapou započata úprava prostoru před gymnáziem. Jedná se o zvelebení parku kolem sochy T. G. Masaryka, odvedení dešťových

Místostarostka Iveta Mikšíková s pracovníky Odboru investic, na které je za jejich pracovitost velmi pyšná.

vod z celého objektu, kompletní rekonstrukci betonových chodníků, vysázení aleje stromů, parkové úpravy a instalaci mobiliáře. Prostor se tak pro kolemjdoucí či studenty promění v odpočinkovou zónu. A v roce 2022 bude plynule navazovat etapa druhá – rekonstrukce oplocení, hřišť a doskočistišť ve vnitřním areálu školy.

V letošním roce byla významně rozšířena činnost odboru. Po letech přecházejí veškeré větší investice do všech kolínských základních i mateřských škol z Odboru správy bytových a nebytových prostor právě na Odbor investic. Tato změna by měla zajistit koncepčnější vynakládání prostředků na obnovu školních objektů. Drobnou údržbu a havarijní stavy bude řešit Odbor školství, sportu a kultury. Z plánovaných letošních investic jsme vybrali rekonstrukci střechy hlavní budovy základní školy v Sendražicích; rekonstrukci ležaté kanalizace na základní škole Bezručova, která je v havarijním stavu; třetí etapu

výměny parket v učebnách školy Kmochova; investice v mateřských školách Bachmačská, Chelčického, Jeronýmova, Kmochova, Masarykova a mnohé další.

Letos bude vypsána po delších přípravách otevřená architektonická a urbanistická soutěž o návrh na revitalizaci veřejných prostranství Jiráskova náměstí, který bude sloužit jako vize postupné přeměny a stabilizace této zálabské části centra města. V neposlední řadě nás čeká zajistit dokončení probíhajících a vypsání desítek nových projektů na investiční akce plánované na další roky.

Čeká nás toho v letošním roce opravdu mnoho. Doufáme, že budete s výsledky našeho dalšího snažení spokojeni. Cílem naší práce je především to, aby se nám všem ve společném městě dobře a spokojeně žilo.

Všem vám přejeme pevné zdraví a hodně pracovních i životních úspěchů.

Iveta Mikšíková a tým Odboru investic

Vedoucí odboru Miroslav Káninský je nejen oporou radničního týmu, ale zkušenostmi a vstřícným přístupem i dobrým šéfem svého desetičlenného oddělení. Jeho kolegyně Jana Ontlová (uprostřed) koordinuje např. stavbu sportovní haly.

Václava Horáka letos čeká např. soutěž na Jiráskovo náměstí či úpravy prostoru kolem gymnázia. Radka Váňová (vlevo) má na starosti kanalizaci v Lipanské ulici či stání pro plavidla na Labi. Iveta Luthová rekonstruuje Kolínské ulice, lávku přes Polepský potok aj.

INFORMACE ZE SPRÁVY VEŘEJNÝCH POHŘEBIŠŤ

Správa veřejných pohřebišť (SVP) Kolín provádí správu téměř devíti tisíc hrobů, hrobek, urnových hrobů, společných hrobů a kolumbárií ve čtyřech areálech o rozloze více než deset hektarů. Pečuje o veškerý majetek města Kolína na centrálním hřbitově v Kolíně a hřbitově v Sendražicích. Zároveň vykonává po dohodách s římskokatolickou farností Kolín i správu veřejných pohřebišť na hřbitově v Zibohlavech a na hřbitově v Kolíně, jehož vlastníkem je Sbor československé církve evangelické.

Stejně jako v minulých letech bude i letos v areálech hřbitovů prováděna pravidelná údržba – sekání trávy, úprava zeleně, čištění chodníků a cest. V rámci investic bude pokračovat oprava povrchů páteřních komunikací, se kterou jsme začali v uplynulém roce. Další pokračující akcí jsou opravy obvodových zdí hřbitovů. V letošním roce také začne obnova

chybějících či poškozených označků na centrálním hřbitově.

Nejzásadnější změnou, která se přímo dotkne všech návštěvníků hřbitova, je rozší-

ření pracovní doby kanceláře SVP. Od února bude kromě pondělí a středy otevřeno ještě ve čtvrtek. V pondělí a ve středu bude i nadále otevřeno od 8 do 17 hodin, ve čtvrtek do 14 hodin.

Dalším důležitým krokem směrem k návštěvníkům hřbitova je zprovoznění objednávkového systému, který nabídne dvě varianty objednání. Můžete využít objednání přes on-line rezervaci na webu města Kolína www.rezervace.mukolin.cz, případně se objednat na webu kolínského hřbitova www.hrbivot.mukolin.cz. Pokud nemáte k dispozici internet, můžete využít jednodušší způsob objednání, a to telefonicky. Stačí zavolat na Správu veřejných pohřebišť a objednat se telefonicky na konkrétní termín. Věříme, že výše uvedené změny opět posunou kvalitu poskytovaných služeb směrem dopředu a pro návštěvníky hřbitova tak bude vyřizování jejich potřeb jednodušší a komfortnější.

Michal Najbrt

PLACENÍ ZA ODPADY JE OD LOŇSKA JEDNODUŠŠÍ

Od 1. ledna loňského roku se změnil způsob úhrady za sběr a likvidaci odpadu. Jak se tento nový způsob osvědčil, informuje

Ing. Petr Villner, vedoucího Finančního odboru Městského úřadu Kolín.

V čem změna nastala?

Úhradu za likvidaci odpadů, která do konce roku 2019 byla realizována na základě smluvního ujednání, jsme nahradili místním poplatkem na základě obecně závazné vyhlášky č. 4/2019 (dále jen „OZV“).

Jaké důvody vás vedly ke změně?

Především to bylo z legislativních důvodů, a to připravovanou změnou zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, který byl k 1.1.2021 zrušen a nahrazen zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech, a dále v souvislosti se změnou zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Tyto nové zákony upravují dosavadní systém odpadového hospodářství, na který jsme museli v dostatečném předstihu reagovat.

Snahou vedení města také bylo umožnit občanům města platit za likvidaci odpadu co nejjednodušším způsobem. Ideálně bezhotovostním převodem na účet města z pohodlí domova. Dřívější způsob smluvního vztahu

byl nastaven na osobním zaplacení za likvidaci odpadu pouze v kanceláři objektu CEROP, následně občan obdržel známku, kterou musel vylepit na popelnici, aby mu byla vyvázena.

Jaké povinnosti z vyhlášky vyplývají?

OZV zavedla povinnost každého občana, který má na území města trvalé bydliště nebo vlastní nemovitost, ve které nemá žádný občan trvalé bydliště, uhradit městu Kolín místní poplatek. Tato povinnost je zavedena i pro cizince, kteří mají na území města povolen pobyt.

Jak tedy tento poplatek zaplatit?

Jedním ze způsobů je převodní příkaz na bankovní účet města č. 3662042/0800, a to pod svým variabilním symbolem. Druhou možností je platba přes aplikaci Portál občana. Podrobné informace o registraci jsou uvedeny na webových stránkách města. Třetí možností je zaplatit poplatek přímo v kanceláři, která se nachází v objektu CEROP v přízemí v lokalitě kolínského zámku anebo přímo na hlavní pokladně města na Karlově náměstí 78, ve druhém patře. Na obou místech je umožněna platba platební kartou.

Vědí všichni občané o této změně?

Již ke konci roku 2019 jsme obeslali každého občana dopisem, ve kterém jsme ho o této změně informovali, a sdělili způsob úhrady poplatku. Každému občanovi města byl přidělen

variabilní symbol, pod kterým bude i v dalších letech poplatek hradit. Tento variabilní symbol bylo nutné uschovat. Pokud jste si jej v minulém roce neuložili, sděli Vám jej na telefonním čísle 321 400 757, na e-mailu: martina.jaresova@mukolin.cz, alena.brantova@mukolin.cz nebo v kanceláři odpadového hospodářství v budově CEROP v areálu kolínského zámku.

Jaká je výše poplatku?

Poplatek byl stanoven ve výši 696 Kč na rok. Pro letošní rok zůstává výše poplatku stejná, splatnost je do 31. 5. 2021.

Co když někdo nezaplatí?

Každého občana, který nezaplatí včas poplatek, obešleme a upozorníme ho na dluh. Pokud nezaplatí ani po upomínce, bude mu vystaven platební výměr. OZV umožňuje vystavit platební výměr až na trojnásobek částky, v tomto případě až na hodnotu 2 088 Kč. Pokud občan neuhradí ani tento platební výměr, budeme jej vymáhat dle daňového řádu.

Jaká byla realita s placením v loňském roce?

V roce 2020 jsme splatnost poplatku prodloužili do 31. 7. 2020, a to z důvodu epidemie koronaviru. V této souvislosti upozorňuji, že někteří občané nemají ještě za rok 2020 poplatek uhrazený. Učiňte tak neprodleně, neboť se nezaplacením vystavujete nepříjemnostem spojeným s exekucí vymáháním. *red.*

CO NOVÉHO VZNIKNE V ROCE 2021?

Tak jako v minulých letech nejdeme cestou rozpočtového provizoria (schvalování rozpočtu v lednu), ale rozpočet jsme schválili již v prosinci 2020. Bylo to o poznání složitější, nejen pro Kolín, ale i pro všechny obce v naší republice.

Před Vánoci se totiž projednával zásadní zásah do státního rozpočtu v podobě zrušení superhrubé mzdy. Vláda ho předložila v podobě, která lidem snižuje daně, ale z velké míry na úkor příjmů obcí a měst. Naštěstí byl přijat senátní pozměňovací návrh, který pro lidi snížení daní zachovává, ale zčásti výpadky příjmů obcím kompenzuje. Jsme ve vleku koronavirové i ekonomické krize a poklesy příjmů pro město Kolín jsou řádově desítky milionů korun. Nicméně se nám daří ve velkém množství čerpat zejména evropské dotace (na rekonstrukci Bartoloměje, na sportovní halu, půdní vestavbu ZŠ Kmochova, nástavbu ZŠ Mnichovická, nový pavilon pro ZŠ Masarykova a Bezručova, na kanalizaci v Zibohlavech nebo třeba na zateplení hasičské zbrojnice v Sendražicích). Proto si dovoluji říci, že i rok 2021 bude výrazně proinvestiční a mnoho ulic, budov a prostor v našem městě se dočká zásadní rekonstrukce. Je třeba dodat, že **Kolín má stále ještě velký dluh (316 mil. Kč), který se podařilo za posledních 10 let snížit o více než 750 milionů. Stále ovšem v roce 2021 zaplatíme na dluhové službě 67,5 mil. Kč!** Rozpočet města pro rok 2021 tak počítá s příjmy i výdaji cca 1,1 miliardy Kč. A jaké největší investice nás čekají?

Rekonstrukce ulice Na Magistrále

Bude zrekonstruován povrch komunikace a rozšířen počet parkovacích míst v dané lokalitě. Dále bude instalováno nové veřejné osvět-

lení. Soutěž na dodavatele proběhne počátkem roku 2021 a realizace měla být dokončena v listopadu 2021.

Rekonstrukce Kolínské ulice

Vymění se povrch komunikace a budeme řešit odvod dešťové vody včetně dodatečných parkovacích míst. Zkraje roku 2021 proběhne zadávací řízení na realizaci. Předpoklad dokončení akce je ve druhé polovině roku.

Rekonstrukce hřiště v Čechových sadech na parkovací stání

Ukončením investiční akce multifunkční hřiště Seifertova vznikly nové prostory pro sportovní využití. Z tohoto důvodu je možné prostory stávajícího dožívajícího hřiště využít pro účely rozšíření parkovacích míst, kterých je v dané lokalitě nedostatek.

Komunikace k nové sportovní hale

Jedná se o rozšíření stávající komunikace k nové sportovní hale tak, aby vznikly dva plnohodnotné jízdní pruhy s podélným parkováním ve směru k hale. Součástí akce bude i vybudování malé okružní křižovatky u atletického stadionu, sloužící zároveň pro otočku autobusu MHD, pro kterou je zde uvažována i nová zastávka. Akce se připravuje projekčně, realizace je plánována na polovinu roku 2021.

Kanalizace Zibohlavy včetně přivaděče do Radovesnic

Po mnoha letech se podařilo přepracovat původní projekt dlouhého přivaděče ze Zibohlav do Kolína a získat výraznou dotaci. Obec Radovesnice zajistí projekt a realizaci přivaděče do Kolína. Město realizuje odkanalizování příměstské části Zibohlavy a postaví přivaděč do Radovesnic. Realizace byla zahá-

jena v září 2020 s předpokladem dokončení koncem roku 2021.

Úpravy veřejného prostoru u gymnázia, první etapa

Po dokončené rekonstrukci fasády budovy gymnázia bude následovat kompletní revitalizace prostoru a parčíku okolo sochy TGM před budovou školy. Součástí investice bude rekonstrukce chodníků, veřejného osvětlení, odvodů dešťové vody z budovy a revitalizace zeleně, jejíž součástí bude odclonění prostoru od dopravy na komunikaci Žižkova.

Kanalizace ulice Lipanská

Bude provedena rekonstrukce části kanalizace v ulici před ZŠ Lipanská. Součástí akce bude rekonstrukce veřejného osvětlení a oprava povrchu komunikace. Akce by měla být realizována během letních prázdnin.

Sportovní hala Borky

Na základě žádostí sportovních klubů, které nemají kde trénovat a hrát svá soutěžní utkání a musí dojíždět do jiných měst, byla vytipována lokalita pro sportovní halu v Borkách u tenisových kurtů. V roce 2017 došlo k vynětí pozemku z lesního fondu, byla vypracována architektonická studie a bylo zadáno vypracování projektové dokumentace. Projekt byl vyhotoven v březnu 2019 a bylo vydáno stavební povolení. Na podzim roku 2019 bylo vypsáno výběrové řízení na zhotovitele stavby. Stavební práce byly zahájeny na jaře roku 2020. Dokončení investice se předpokládá v červnu 2021.

Husova – zahrada za knihovnou

Na základě uskutečněné architektonické soutěže byl vypracován projekt na kompletní rekonstrukci vnitřního nádvoří, zahrady

Detaily z vizualizace připraveného projektu na úpravu veřejného prostoru před gymnáziem

Stávající stav Jiráskova náměstí na Zálabí

Městské knihovny Kolín a propojení této zahrady s Masarykovým mostem. V roce 2021 proběhne první etapa spočívající v opravě prostoru kolem knihovny a v roce 2022 druhá etapa, která bude již náročnější, protože bude nutné zpevnit opěrnou zeď a svah nad kolejemi.

Investiční a neinvestiční výdaje do MŠ

V mateřských školách plánujeme kromě řešení běžných provozních záležitostí rekonstrukcí výtahu v MŠ Bachmačská, v MŠ Chelčického vybudujeme novou nástupní plochu pro hasiče. V MŠ Jeronýmova budeme pokračovat v rekonstrukci výdejních míst a kuchyní v pavilonech, v MŠ Kmochova kompletně zrenovujeme kuchyň. V MŠ Masarykova proběhne rekonstrukce výdejních míst pro jídlo ve třídách včetně odvětrávání a v Sendražicích opravíme zázemí školní jídelny.

Investiční a neinvestiční výdaje do ZŠ

I v základních školách budeme pokračovat v mnohých opravách. V ZŠ Kmochova dojde k další etapě výměny parket v učebnách a připravujeme dokončení projektu pro celkovou rekonstrukci kuchyně a jídelny. V ZŠ Ovčárecká se dočkáme též dalšího pokračování rekonstrukce parket ve třídách a připravujeme projektovou dokumentaci k opravě zázemí v tělocvičně. V ZŠ Masarykova dojde k výměně povrchů v některých třídách, v ZŠ Bezručova k velké opravě kanalizace a v Sendražicích začneme s první etapou výměny střechy školy. Pro ZŠ Prokopa Velikého máme připravený

projekt celkové rekonstrukce sportovní haly BIOS, na který jsme již získali dotaci. Jsme připraveni udělat výběrové řízení tak, aby samotná realizace proběhla v roce 2022.

Rekonstrukce obřadní síně na hřbitově

Rekonstrukce vyřeší hlavní obřadní síň, která od svého vzniku v roce 1959 neprošla žádnou úpravou. Obřadní síni budou navráceny původní prvky výzdoby za katafalkem, dále nová podlaha, osvětlení, vybavení lavičkami. V zázemí dojde k přemístění místnosti pro ozvučení a realizaci zbytku úprav archivu a vstupní chodby. Ve venkovní části budou upraveny všechny sloupky, dojde k revitalizaci schodů k obřadní síni a budou upraveny finální povrchy k oběma vchodům do prostoru obřadní síně a pod zastřešením. Rekonstrukce si bohužel vyžádá cca šestiměsíční výlukou.

Lávka přes Polepský potok

Rekonstrukce lávky přes Polepský potok je nutná z důvodu havarijního stavu. Realizaci akce jsme připravovali již v loňském roce, ale obec Polepy nebyla připravena poskytnout spolufinancování a akce se stále odložila. Na rok 2021 již obec Polepy počítá s participací na akci, a proto ji můžeme letos realizovat. Polepský potok tvoří přirozenou hranici katastrálních území, proto se náklady na rekonstrukci musí dělit mezi obec Polepy a město Kolín rovným dílem.

Jiráskovo náměstí – architektonická soutěž

Architektem města byla zpracována anketa v rámci participace občanů na architektonické soutěži. V roce 2020 proběhla příprava podmínek architektonické soutěže. Soutěž samotná bude vyhlášena začátkem roku 2021. Realizace se předpokládá výhledově dle finanční situace města.

Čistírna odpadních vod v průmyslové zóně – denitrifikace

Nejvýznamnější akce v Průmyslové zóně Kolín-Ovčáry. Jedná se o doplnění technologie čistění odpadních vod v ČOV, která zajišťuje snížení obsahu dusíku ve vypouštěných vodách. Akce byla rozdělena na dvě etapy, první proběhla v roce 2019, kdy byla realizována úprava akivační nádrže předřetelovou stěnou a Parshallův žlab (na fotografii), kde probíhá na odtoku samotné měření před vypuštěním do Sendražické svodnice. Druhá etapa se měla uskutečnit v roce 2020, kdy měla být dokončena úprava i druhé akivační nádrže. Ve výběrovém řízení bohužel nebyl vybrán dodavatel, bude tedy opakováno. Realizace se předpokládá od května 2021.

Foto: archiv města

Děkuji vám za pochopení a trpělivost při investičních akcích města. Realizace některých akcí nám může přinést i nepříjemnosti. Věřím však, že nám pomohou cítit se v našem městě zase o trochu komfortněji, že Kolín bude o něco lépe vypadat. Kromě těchto rozsáhlých investičních akcí jsou samozřejmě připraveny i finanční prostředky na mnohé drobné krůčky, opravy dětských hřišť, laviček, košů, na nové záhony a další vybavení. Věřím, že i tyto drobné kroky jsou neméně důležité při skládání mozaiky našeho domova.

Michael Kašpar, starosta města

DIRIGENT JOSEF ŠTASTNÝ SLAVÍ 80. NAROZENINY

V září 1992 přichází do ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně nový pedagog, profesionální bubeník, aranžér a dirigent pan Josef Štastný. Kromě toho, že učí několik žáků hře na zobcovou flétnu a bicí nástroje, je především postaven do čela dechového orchestru (DO) školy. Ten po minulých úspěších prožívá dobu, kdy starší hráči již odešli a na jejich místo přicházejí noví, nezkušení. Spolu s panem Štastným se zapojuje na čtyři roky i pan Miloš Podnecký a po dvou letech již mladá kapela v roce 1994 vystupuje na pěti samostatných koncertech. Obsazuje první místo v soutěži DO vyhlášených MŠMT v kraji i v celostátním kole a začíná „spanilá jízda“ mladých hráčů po Čechách i v zahraničí. Zájezdy do Dánska, Německa, Belgie a Lucemburska, vystoupení na Světové výstavě EXPO v Hannoveru a přicházejí vítězství v republikových i mezinárodních soutěžích. Absolutní vítězství na mezinárodní soutěži v Böslu mezi 38 kapelami a zlatá medaile pro pana Štastného, 1. místo na mezinárodní soutěži v Ostravě, 1. místa v celostátních soutěžích DO ČR a zvláštní cena pro dirigenta za celoživotní práci s mládeží. Nezapomenutelné pro hráče, dirigenta a organizační vedoucí Mgr. Janu Blažkovou jsou muzikantské dílny s orchestry Bavorska, prožité jak v Německu, tak u nás. Díky rosenheimskému Úřadu pro práci s mládeží a spolupráci s paní Lenkou Kargol se uskutečnilo pět těchto aktivit. Přinesly nejen muzikantská přátelství, ale i řadu nových zkušeností. 101 samostatných koncertů DO ZUŠ svědčí o pracovitosti, obětavosti a pedagogickém mistrovství Josefa Štastného.

Na Kmochově Kolíně v roce 2019 jako kapelník dechového orchestru VDO Kolín – Dolní Chvatliny

Ten nebyl ale jen dirigentem DO ZUŠ Kolín. Dosud je kapelníkem VDO Kolín – Dolní Chvatliny, pro které také upravil řadu skladeb. Nezapomenutelné jsou vánoční koncerty jak s DO ZUŠ, tak právě s tímto ansámblem, které nesly vždy název „Štastné Vánoce“. Zazpívaly si na nich i pěvecké sbory Boni bambini a Cantores cantant, ZUŠ i Ženský komorní sbor Kolín.

Jméno Josefa Štastného je pro město Kolín také synonymem Kolínského Big Bandu, založeného v roce 1999 panem Jiřím Šafaříkem. Z tohoto orchestru, ve kterém hrají převážně bývalí hráči školní dechovky, se stalo těleso, které svým významem už dávno překročilo

hranice Kolína. A díky Josefu Štastnému a jeho profesionálním známostem s předními zpěváky populární hudby mohl Kolín slyšet Evu Pilarovou, Karla Hálu i mladé začínající zpěváky.

My všichni, kteří jsme s panem Štastným měli tu čest spolupracovat, mu přejeme k jeho 80. narozeninám, které oslaví 1. února, pevné zdraví, spokojenost a ještě mnoho dalších muzikantských aktivit, protože víme, že bez hudby nemůže být.

A tak pane dirigente, kapelníku, Pepo nebo tati: „Na zdraví!“

Mgr. Jana Blažková

Kmochův Kolín 1998, průvod městem s dechovým orchestrem ZUŠ Kolín. Kolik současných kolínských muzikantů se pozná na fotce z mládí?

Z jarního bálu v roce 2001

BYDLENÍ V KOLÍNĚ

Asi nejsem sám, komu se nelíbí situace na trhu bydlení v České republice. Ceny bydlení rostou nad rozumnou mez a Kolín není výjimkou. Kvůli blízkosti Prahy je spíše na špičce cenového růstu. Můj příspěvek je zamyslením, čím by v této situaci mohla samospráva města přispět ke zlepšení. Využiji k tomu svých skoro třicetiletých zkušeností ze své realitní praxe a aktuálních poznatků. Tedy konstatujeme nejprve fakta z posledních dvou let: Většinu zájemců o bydlení v nájmu tvoří cizinci, přicházející do našeho regionu za prací. Většinu zájemců o koupi bytů jsou investoři, nikoli budoucí uživatelé. Ceny rostou a trh ignoruje obavy z realitní bubliny.

Současná situace je důsledkem dlouhodobé nerovnováhy. Od nepřiměřené regulace nájemného a získávání bytů téměř zdarma ještě v 90. letech včetně divoké privatizace bytového fondu obcí jsme se přesunuli do ždímání nájemníků a zneužívání podpory státu. Bydlení ve vlastním začíná být nedostupné už i střední třídě. O to více jsou populární investiční malometrážní byty, kupované

za účelem pronájmu. Na tom obecně není nic špatného. Jen jich dramaticky přibývá, včetně těch z nové výstavby. Uvědomil jsem si, že také všechny připravované dražby městských bytů jsou v této kategorii. Koupí je investor nebo zprostředkovatel, na výnos. Prodejem čtyř bytů v plánované dražbě získáme do rozpočtu města nejspíše více peněz, než nakolik je ocenili znalci a kolik činí vyvolávací cena. Navrhuji zvážit, jestli výdělek zcela neinvestovat do přípravy bytového projektu nebo alespoň do stávajícího bytového fondu.

Města a obce mají řešit především sociální bydlení, dlouhodobě i akutní. Mít střechu nad hlavou je totiž základní lidská potřeba. Ukázalo se, že bydlení se neobejde bez stanovení rozumných pravidel. Proto existuje regulace nájemného v New Yorku nebo v Berlíně a výstavba sociálních bytů mj. v Holandsku prostřednictvím investora, jehož vlastníkem jsou obce. Současně je to veliký byznys, ale také možnost, jak udržet sociální smír i stabilizovat budoucí příjmy obce.

Proto budu při jednáních městských orgánů navrhopvat, aby město začalo aktivně vyhledávat příležitosti, jak a kde získat další

byty. Je na místě uvažovat i o vlastní výstavbě nebo investici do objektů, které by po přestavbě mohly sloužit k bydlení. Současně je třeba jednat s developery, aby zvážili počet a velikost bytů v nových projektech. Je třeba pomoci rychleji odstraňovat překážky pro bytovou výstavbu.

V současné době pochopitelně všechny obce v rozpočtech řeší COVID a jeho důsledky. Vlastní zdroje asi na investice např. do stavby bytového domu nebudou stačit. Naše město už zkušenost se splácením dluhu vzniklého výstavbou bytů má. Tržní hodnota majetku, která tím byla získána, je ale podle mého mínění vyšší než závazek. Bydlení v nájmu by se mělo v příštích letech stát v rámci investic prioritou.

Dovolte mi ještě doušku ohledně očkování. Rozhodně jsem pro. Přál bych si, aby se to obešlo bez popírání zjevné potřeby ochrany každého z nás. Protože už tady byly černý kašel, neštovice, dětská obrna.

Přeji lepší rok a zdraví všem.

Aleš Čermák

autor je zastupitelem za ANO 2011

VIRTUÁLNÍ VELETRH STŘEDNÍCH ŠKOL

Srdečně zveme k návštěvě Virtuálního veletrhu středních škol Středočeského kraje, který připravila Krajská hospodářská komora Střední Čechy ve spolupráci se středními školami v regionu. Portál je k dispozici žákům ZŠ a jejich rodičům, ÚP v regionu a všem, které zajímají středočeské školy.

Webová stránka obsahuje přehled středních škol Středočeského kraje, které měly zájem se na veletrhu prezentovat. Školy se na portále představují prostřednictvím videa nebo prezentace, k dispozici jsou také náborové materiály a také termíny on line dní otevřených škol. Více jak 60 středních škol Středočeského kraje chce touto formou oslovit žáky 8. a 9. ročníků ZŠ s nabídkou ke studiu právě na

jejich škole. Na portále lze najít také nabídky některých firem, které mají studijní programy pro studenty SŠ. Pro letní měsíce jsou připravovány nabídky firem na brigády a praxe. Více na webových stránkách www.khkstrednicehy.cz/virtualniveletrh, na e-mailu: szilningova@komora.cz či na telefonu: 702 020 489.

Vladislava Šzilningová

O NASLOUCHÁNÍ...

Když příliš mnoho mluvíme a málo nasloucháme, dáváme tím ostatním najevo, že své myšlenky považujeme za mnohem důležitější než jejich. Moudří lidé nám však rádi, abychom jednali opačně. Při rozhovoru sleduj, jak dlouho mluvíš a jak dlouho nasloucháš. Když s někým hovoříš, cítí ten druhý, že jeho názory a myšlenky mají hodnotu?

Možná i vy znáte tuto situaci, kterou popsala jedna žena: „Chodila ke mně na návštěvu jedna známá. Tři hodiny do mě hučela, pak se zeptala: „A co ty, jak se máš?“ A když jsem se nadechla, abych odpověděla, pokračovala

opět ve svém hovoru. Ona absolutně neměla potřebu slyšet, co říkám já, potřebovala se vyprávět. Myslíte, že jsem cítila, že mé myšlenky a názory mají hodnotu? Necítila, ale uvědomila jsem si, že snad mělo pro ni hodnotu mé naslouchání.“

Kolik času tedy věnujeme v rozhovoru tomu druhému a kolik si zabereme pro sebe? Nelze se vymluvit na svůj temperament ani na charakter, protože jde o otázku volby a vlastního rozhodnutí vyjádřit respekt k druhému člověku a zájem o něj. Každý člověk ať je rychlý k naslouchání a pomalý k mluvení a pomalý

k hněvu. Potlačení vlastní důležitosti a vyjádření zájmu o druhého opravdovým nasloucháním může přinést skutečnou podporu a povzbuzení do života lidí okolo nás.

„Děláme pro nemocné spoustu věcí, ale někdy jen pouhá přítomnost vyjádří mnohem hlubší lásku. Daruj svoji plnou přítomnost. Dokážeš zázraky.“ (Bruno Ferrero)

Čestmír Štoviček, kazatel
Církev adventistů sedmého dne

CHCI BRZDIT ŠLÁPNUTÍM DOZADU

Zdeněk Hejduk se jako reportér a fotograf objevuje na plesech, vernisážích, besedách, koncertech i při mnoha dalších společenských událostech. Dokáže být u všeho. Ve městě velikosti Kolína se to dá při velkém osobním nasazení stihnout, ale on má takové nasazení už pětadvacet let. Všechno kolem něj se za tu dobu změnilo. Ani on nezůstal stejný. Vlasy, které mu padají na ramena, jsou dnes šedé a na svět se dívá přes kostěné obroučky brýlí.

Co bylo původně koníčkem, stalo se mu profesí jako reportérovi na volné noze, později v Kolínském deníku i zaměstnáním. Poslední léta sedí v křesle ředitele Městského společenského domu v Kolíně, ale psát a fotit nepřestal. Rozhovor vedeme v jeho pracovně vytapetované fotkami z koncertů. Muž naproti mně se nepokrytě hlásí k bigbitové generaci, svědčí o tom i černé triko kapely Traktor, džínová košile a kalhoty.

Zbývá ti nějaký volný čas?

Nezbývá mi moc času ani na rodinný život. Ale baví mě to. Žiju prostě kulturou a psaním o ní. Když po koncertu přijdu domů, tak o tom hned za tepla, ještě před půlnocí píšu.

Jinak se ale s každým rád zastavíš a popoví, ne?

Asi jo. Není to tak, že se předvádím, ale jsem rád mezi lidmi. Nabíjí mě to. Ten kontakt mi teď chybí. Když pořádně bigbitovou tanco-

vačku, tak se zdravím s většinou příchozích. Není to tak, že bych každého znal jménem, ale známe se od vidění.

Takových známých musíš mít tisíce...

To ne, ale je fakt, že spektrum známých mám široké. Tykám si s osmdesátiletými členkami Klubu přátel Františka Kmocha, mám bezva vztahy i s mladými. Facebookem to neměřím, tam mám třeba tři tisíce přátel, ale na téhle síti jde v první řadě o propagaci Městského společenského domu.

Pojďme na chvíli vzpomínat. Jsi čáslavský rodák. Jak ses dostal do Kolína?

Vzal jsem si ženu z Velimi, pár let jsme bydleli tam. Po pětiměsíční vojně jsem jako absolvent slévárenské průmyslovky sehnal práci v kolínské slévárně na Zálabí. Začínal jsem tam jako pomocník taviče, což byla docela dřina. V té době jsme začali v Kolíně stavět družstevní byt. Z té práce jsem na stavbu jezdil na kole,

později z Velimi i na babetě. Byl to takový normalizovaný život typický pro osmdesátá léta.

V devadesátých letech se z tebe stal reportér. Jak ta proměna začala?

Stal jsem se členem amatérského televizního studia ATS 1. Měli jsme svazarmovské studio ve sklepě v Grégrově ulici a pravidelně vysílali pro kolínské majitele kabelové televize. Pamětníci si možná vzpomenou, že v Kolíně vznikly hned dvě nezávislé sítě kabelové televize provozované firmami Beneš a Alsa a zdálo se, že jim bude patřit budoucnost. Pro kabelovku jsem dělal rozhovory s mnoha tehdejšími politiky, kteří do Kolína jezdili, třeba s Miroslavem Mackem nebo Milanem Uhdem, s rockerem Vilémem Čokem, který měl v místním divadle soustředění před novým programem. Hodně se povedlo povídání s bratry Nedvědy, jež se nakonec protáhlo na daleko víc času, než byla původně slíbená doba k vykouření jedné cigarety. S kamerama-

Navzdory tomu, že přes noc napadl sníh, Zdeněk Hejduka nic nezaskočilo. Věrný své tradici vyrazil i zasněženým Kolínem do práce na kole jako každé ráno. „Bylo to jen trochu namrzlý,“ smál se.

Ve své kanceláři. Nechybí všude přítomné množství Zdeňkových fotografií, které sám pořídil na stovkách akcí. Má tu ale i svou podobenku v nadživotní velikosti. I když není v kanceláři fyzicky, je vždy přítomen a přenáší postavičkou dobrou náladu na své kolegy, tak jak to dělá i ve skutečnosti, kdykoliv Zdeňka potkáte.

nem Lubošem Čepkem jsme o posvícení připravili třeba i reportáž z roztočené centrifugy. Byla to léta nesená nadšením a nezištností.

Kdo ti otiskl první články v novinách?

Mé práce v amatérské televizi si zřejmě všiml šéfredaktor a majitel tehdejších Kolínských novin Petr Soukup a nabídl mi, abych psal texty pro rubriku Poslední slovo. Můj první velký článek byl z prvního ročníku festivalu Rock for People v Českém Brodě a do redakce jsem ho přinesl napsaný propiskou na kusu papíru. Později jsem si pořídil psací stroj, ještě později jsem cestou do práce házel články nahrané na disketách do poštovní schránky. Pravěk, který si dnes mladí těžko představí.

Kam všude jsi během své kariéry psal?

Do všech místních novin, pak třeba do MF Dnes, do rockových časopisů Big Bang! a Rockshock, do krátkodobých projektů jako Za tárou, Večery pod lampou nebo NEI Report. Stále píšu do Rock & Popu. Tam především recenze desek nebo reportáže z koncertů. Děláním i hodně rozhovorů, v poslední době bohužel jen po mailu.

Jaká interview si pamatuješ?

Mezi posledními to byl rozhovor s Petrem

Fialou z kapely Mňága & Žďorp. Výborně se mi dělal i nedávný rozhovor s Anetou Langerovou, to je fakt chytrá holka. Jinak za posledních pět let jsem zpovídal spousty zajímavých lidí od Michala Prokopa přes Vladimíra Mišíka nebo Báru Basikovou až po kapely Visací zámek, Tři sestry, Harlej nebo Schodiště. Prostě idoly mé generace...

V čem je pro tebe hlavní kouzlo těch rozhovorů?

V tom, že každý člověk je jiný. Za mlada jsem chodil za lidmi do zákulisí s LP deskami a prosil o podpis. Myslím, že už v té době bylo mým skrytým cílem si s nimi hlavně popovídat, něco se dozvědět. Fascinuje mě, že mohu sedět s Mišíkem u stolu a vést rozhovor, protože mám v paměti pocit fanouška, kterému se zdá člověk z pódia nedosažitelný. Některé z rozhovorů tě i zavedou do jiného světa a překvapí, to v případě, když muzika zpovídaného není přesně tvá parketa. Stalo se mi to teď nedávno třeba s Michalem Němcem z Jablkoně nebo Martinem E. Kyšperským z brněnských Květů. Naopak když jsi s tím člověkem už něco společně prožil a víš toho hodně, pak je to něco jiného a například povídání s Oldou Říhou z Katapultu se v nákupním centru protáhlo na bezvadné dvě hodiny.

Na čem si doma pouštíš hudbu?

Muziku poslouchám nejčastěji z cédéček. Mám i gramofon a sbírku desek, ale obecně jsme televizní rodina. Hudbu poslouchám cíleně kvůli recenzím pro Rock & Pop.

Mění se časem tvůj hudební vkus?

Mými stálíci jsou veteráni Mišík, Prokop, Pospíšil... Není to jen nostalgie, třeba Mišíkova poslední deska je úžasná. Hip hop už asi poslouchat nezačnu, ale nevězím jen ve starých časech. Jako recenzent objevuju i nová jména. V poslední době mě zaujala třeba šansonierka s harmonikou Saša Niklíčková a její deska Zmačkaná žena.

Poslechněš si rád i operu?

Operu zrovna ne, ale jako ředitel Městského společenského domu přicházím do styku i s hudbou, kterou bych si sám nevybral. Než přišel covid, chodilo k nám na vážnou hudbu pravidelně okolo stovky lidí. Manželé Rajdlovi mají v cyklu koncertů Kruhu přátel hudby výbornou dramaturgii. Z toho, co jsem slyšel, mě řada věcí přinutila zpozornět. Mám naposlouchané rockové kapely, které experimentovaly s vážnou hudbou nebo tvořily pod jejím vlivem, třeba Prúdy či Collegium Musicum, takže zase tak úplně cizí mi to není.

Síň slávy. V legendární šatně Městského společenského domu, která je kompletně polepená plakáty umělců, kteří tu kdy vystupovali. Někteří muzikanti se na fotkách nacházejí i po letech.

Setkáváš se nejen se známými muzikanty. Stal se z tebe v podstatě sběratel celebrit, dokonce držitel rekordu...

Už jsem to někde párkrát vysvětloval. Začalo to v podstatě nevinně. Když byla příležitost, tak jsem si o společnou fotku řekl. Když pak tvůj kolega Jirka Karban napsal o začínající sbírce článek, snažil jsem se tomu jít víc naproti. A děti a zeť mi nakonec k šedesátinám připravili velké překvapení. Po nocích mé fotky třídili do seznamu, aby se daly spočítat, a na vernisáž jejich výstavy pozvali zástupce pelhřimovské agentury Dobrý den, který mi předal zápis do České knihy rekordů jako člověku, který se vyfotil s rekordním počtem celebrit. Celkem je těch fotek kolem dvou a půl tisíce a přibývají už jen pomalu.

Vyfotil ses s Jaromírem Jágrem, který nedávno hrál v dresu Kladna na kolínském ledě?

Jarda Jágr mi ve sbírce chyběl. S kamarádem a fotografem Honzou Šidou jsme to chtěli napravit, a tak jsme čekali a mrzli na zimáku čtyři hodiny. Když mě pak fotil s Jágrovým spoluhráčem Plekancem, foťák mu zkolaboval. Ale na Jágra už se to podařilo. Focení se uskutečnilo díky perfektnímu přístupu vedoucí mužstva Kolínských kozlů Tereze Marvánkové Hölzlové. Na fotce vypadám jako červené prasátko, protože jsem vymrzlý přišel do tepla

chodby a zčervenaly mi tváře. No, alespoň je k tomu historka...

Je pravda, že nemáš auto?

Je to tak. Mám vojenskou autoškolu a mohl bych jezdit s nákladákem, ale nikdy jsem po autu netoužil. Ani naši ho nikdy neměli. Ke služební škodovce jsem se dostal až v Kolínském deníku, ale spíš než požitek jsem z řízení měl trauma. Pro cesty po Kolíně mi dokonale vyhovuje kolo.

Tvému kolu se lidé občas smějí. Tušíš proč?

Mám rád stará kola, na kterých mohu dosáhnout nohama na zem a brzdit šlápnutím dozadu. Nechci přehazovačky. Jediné, co potřebuju, je přídatý košík na fotobrašnu. Já se zase směju lidem, kteří mají cyklistické dresy, helmy i rukavice a po obědě si sestě se do toho obléknou a vyrazí „šlapat túry“.

Kolikrát ti kolo ukradli?

Dvě kola mi zestárla a dosloužila, jedno mi ukradli. Mohl jsem si za to sám. Zpohodlněl jsem a přestal ho zamykat.

Jezdíš celoročně?

Když mám stihnout víc akcí za večer, tak to jinak nejde. Mám svoje trasy a zkratky. Pokud jezdím po chodníku, jedu pomalu a kolemjdoucím děkuju.

Co se pro tebe v minulém roce změnilo? Všechno. Přinutilo nás to zabrzdit. Mám stále o čem psát, ale už to není život rozdělený na minuty. Třeba koncem prosince bych za normálních okolností fotil adventní události, živý betlém, Silvestrovský běh, polední novoroční připítek dětí v DDM, scházení se diváků v Kině 99 na slavnostní živý přenos opery nebo koncert v divadle. Místo toho jsem měl čas na učení anglických slovíček přes aplikaci Duolingo nebo pořádání fotek v archivu.

Ne všechny koncerty bývají v hlavním sále „kulturáku“. Komornější zkouší Zdeněk Hejduk pořádat i na terasách za MSD.

Ke Zdeňkovi Hejdkovi patří tři základní věci – kolo, klíče na karabině u pasu a pak ta nejdůležitější věc, která tu mimořádně chybí. Foták! Bez něj Zdeňka téměř nepotkáte.

Stihl jsi vloni nějaké koncerty?

Stihl jsem, co se dalo. Priority mám nastavené tak, že když je akce v Městském společenském domě, jsem přítomný, pokud ne, jdu na jinou akci v Kolíně, případně jedu jako reportér na nějaký koncert do Prahy, který mi odsouhlasí šéfredaktorka R & P. V Kolíně jsem v březnu stihl u nás Arakain, v květnu na terasách Divou Báru, v červnu Pavlínu Jíšovou s kapelou Petr Kalandra Memory Band. To už lidé chodili v rouškách a sedělo se v rozestupech. V červenci hrál pro pár lidí písničkář Láska v průchodu Městského společenského domu. Z teras ho tam zahnal déšť. Ve velkém sále jsme měli romskou zábavu. V pauze mezi vlnami pandemie jsme stihli i pár koncertů vážné hudby. Pamatuji se na výborné Janáčkovu kvarteto, ale i na šest lekcí tanečních kurzů, besedu s detektivem Robertem Šlachtou, představení hypnotizéra, Šlágrpartu, dětskou kapelu Lollipopz, písničkářku Adélu Jonášovou nebo ukrajinský orchestr Lord of Sound s hudbou z filmů a počítačových her... Na můj vkus toho moc nebylo.

Kolika lidem děláš ředitele?

Sedmi lidem včetně uklízeček a údržbáře, takže žádný velký ředitel nejsem. Když jsem končil ve slévárně, měl jsem pod sebou jako vedoucí výroby nějakých pětadvacet lidí.

Před několika lety dostal Městský společenský dům nový kabát. Plánují se další vylepšení?

Novou fasádu a zateplení budova potřebovala už dlouho. Okna nestála za nic a za topení jsme platili statisíce. Menší rekonstrukce pokračují průběžně. Podařilo se nám třeba prodloužit nákladní výtah do třetího patra a velký sál jsme vybavili profesionálním pódiem, které lze prodloužit až na osm metrů, takže sahá do půlky parketu. Je to nutné pro početnější orchestry, ale i některé rockové kapely vyžadují nadstandardní prostor. Máme taky nové osvětlení a pohledy na stropě velkého sálu a kvalitní rampy pro reflektory. Počet šaten jsme rozšířili na tři, návštěvníci koncertů v komorním sále se mohou těšit na nové židle. Nejstarší, a tedy i nejzanedbanější součástí našeho vybavení zůstávají parkety a stoly, ale i na ty časem určitě dojde. Stejně jako na ventilaci všech prostor.

Nějaké zásadnější změny v interiéru nepřijdou?

Specifikou našeho prostoru je to, že musí zůstat multifunkční a propustný, aby se tu třeba na plese mohlo volně pohybovat nějakých šest set lidí. O možných úpravách jsme mluvili s městským architektem Davidem Mateáskem. Jemu by se líbilo pozvat mladé architektky a vytěžit nějaké nápady z architektonické soutěže.

Co chystá Městský společenský dům na letošní sezónu?

Víme, co bychom chtěli, ale s plánováním termínů je samozřejmě potíž. Na našem webu najdete celoroční plán, v kterém jsou koncerty Jany Kratochvílové, Olympicu, Vladimíra Mišíka, ale i divadelní večery, besedy či pořady pro děti. Jenže všechno je to bez záruky. Stejně jako pořádání plesů. Ty maturitní se zatím překládají na červen, tedy až po maturitě. Ale kdo ví, co bude v červnu.

*Vladimír Sládek
foto: Hana Morová*

Zdeněk Hejdk

- narozen roku 1959 v Čáslavi
- po vojně pracoval v zálabské slévárně nezelezných kovů
- od roku 2003 působí jako redaktor Kolínského deníku
- 15 let je ředitelem Městského společenského domu
- fotí, píše, když zbyde čas, tak i čte a hlavně jezdí na kole
- nafotil mimo jiné dvacet ročníků festivalu Rock for People
- je ženatý, má dvě děti a dvě vnučky

ZAKOTVILI JSME, TADY CHCEME ŽÍT

Někteří z nás žijí v Kolíně od narození a berou to jako samozřejmost. Pak jsou lidé, kteří do Kolína dojíždějí za prací. V současné době se ale rozšiřuje další skupina. Ti, kterým se město samo o sobě líbí natolik, že se rozhodnou přestěhovat se sem z jiného místa, zapustit zde kořeny a žít.

Město Kolín mělo k 31. prosinci 2020 lehce přes třicet tři tisíce obyvatel. Každým rokem číslo stoupá v průměru o cca tři sta osob. Magickou hranici třicet tisíc obyvatel Kolín prolomil v roce 2006, před patnácti lety. Možná si pamatujete na tehdejší marketingový tah vedení města. V listopadu 2005 Rada města Kolína pod vedením starosty Kaislera rozhodla, jakým způsobem naloží s částkou jeden milion korun, kterou zastupitelé vyčlenili na opatření související se zvýšením počtu obyvatel. Pokud by město dosáhlo hranice třicet tisíc obyvatel, obdržela by totiž radnice od státu vyšší příspěvek. K tomu do stavu chybělo cca čtyři sta oby-

cento lidí bez domova ale Kolín touto štedrostí získal... A stal se třicetitisícovým městem.

Další nárůst obyvatel Kolína měl důvod ryze pracovní. Například automobilka TPCA lákala v té době zaměstnance, kterým nabízelaučení. Mnoha z nich náročná práce ve výrobě nevoněla a z automobilky odešli, ale v Kolíně zůstali. Že to mělo dopad na vývoj kriminality ve městě, není neznámý fakt.

V posledních letech se našťásti objevuje nový trend. Do Kolína se začínají stěhovat mladí lidé, mladé rodiny, kterým se město zkrátka líbí.

Byty jinde ve městě byly drahé, a tak hledali bydlení na trati Praha-Kolín. Sem čas od času jezdili do kláštera. Nakonec našli v Kolíně i to, co hledali. Nepředražený dům před rekonstrukcí, který si budou moci postupně upravit podle svých představ. V současné době v jeho polovině žijí a druhou část pomalu rekonstruují.

Bydlet mimo Prahu jim nevádí. „*Jako architekt mám zakázky po celé republice, kvůli práci jsem v Praze zůstat nemusel*“, vysvětluje Pavel. „*Pro mě byly důležité Borky. Rád chodím a tady je kus velkého lesa, kde můžu chodit hodinku, aniž bych z něho musel ven.*“

Eliška Pácaltová jezdila několik let do kolínského kláštera na duchovní cvičení. Existence kláštera a komunity pečující o něj byl jeden z důvodů pro přestěhování se do Kolína.

vatel. A tak radnice vyzvala všechny občany zde žijící, kteří tento status dosud neměli, aby si zažádali o změnu trvalého bydliště, i kdyby adresa měla být jen na městském úřadu.

Za tento formální akt dostali noví Kolíňáci od radnice dar jeden tisíc korun a rovněž jim byl odpuštěn správní poplatek. Jestli se tehdy vedení města podařilo přesvědčit občany v pronájmech, kde jim majitel neumožnil přihlášení k trvalému pobytu, či zaměstnance TPCA obývající městské byty v bývalých kasárnách anebo osoby přebývající v ubytovně na Polepské ulici, to už se nedozvíme. Určité pro-

Proč Kolín?

Eliška a Pavel se seznámili v Praze, kde oba studovali. Eliška pochází z Vlkanče, což je malá vesnice u Sázavy. „*Kolín si pamatuju už z dětství*“, vzpomíná, „*jezdili jsme sem na plavání. Ale pamatuju si ho jako hodně špinavé a ne úplně přátelské město.*“ Pavel je z Ostravy, v Praze studoval architekturu. S Eliškou v Praze vystřídali několik adres, naposledy bydleli v Dolních Počernicích. „*Nebylo to tam moc příjemné, komunitní život téměř neexistoval*“, tvrdí.

Oceňuji i nedalekou dálnici, protože kořeny mám v Ostravě.“

Kolín se Pavlovi i Elišce líbí. „S nadsázkou by se dalo říci, že třeba vstupní brána z vysokých stromů, které na kraji města lemují Veltrubskou, připomíná vjezd do Vídně,“ tvrdí s úsměvem. A hlavní argumenty pro volbu nové adresy? Praha zůstala blízko a kromě výhod, o nichž už byla řeč, byl prý pro oba důležitý ještě jeden parametr – vedení města.

„V té době tu působil Vít Rakušan a my pozorovali, že to tady je trošku jinak než v jiných městech podobné velikosti,“ říká Eliška. „Jak to fungovalo v Kolíně, to v nás rezonovalo. Taky Otevřená ulice tomu pomohla, to bylo úžasné, tady se fakt něco děje a proměňuje.“

Po nastěhování Pavel s Eliškou hodně spěchali s vyřízením trvalého bydliště, aby stihli komunální volby a mohli přidat svůj hlas ke Změně pro Kolín. „Na to jsme byli pyšní. Že jsme se mohli s nějakým místem identifikovat.

Myslím, že to nám předtím chybělo, pořád jsme byli jen takoví pasažéři. Najednou jsme pochopili, že jsme zakotvili, že tady jednou chceme mít rodinu. Cítíme se už jako Koliňáci.“

Na Kolíně je moc baví, že tu mají k lidem blíž. Že znají paní, která vypěstovala brambory pár kilometrů od města, že prohodí pár slov s paní z pekárny. A negativa? Trochu je zaskočilo, že není jednoduché hledat cesty k starousedlíkům. „Teprve jsme je začali objevovat a bohužel korona tohle všechno ještě pozastavila. Vůbec jsme také netušili, že s adresou na Zálabí budeme tou ‚méněcennou‘ částí Kolína. Zálabí je v podvědomí některých lidí něco jako Muglinov v Ostravě,“ směje se Pavel Pácalt.

„My ale tu rivalitu moc nevnímáme a za Zálabí jsme strašně rádi,“ říká jeho žena. Hlavním přáním Elišky Pácaltové je hledat cesty k většímu propojení a občanské aktivitě. Sama se také v rámci Nadace Via zapojila do

programu Nebojme se komunální politiky. „Když vyprávím o Kolínu a porovnám to s tím, co říkají o svých městech ostatní, tak Kolín a jeho otevřená radnice vede a svítí. Tam, kde byl Kolín před třinácti lety, tak tam jsou teď někde ty různé městské části Prahy a obce kraje. Kolín je napřed a mám z toho radost.“

Bál jsem se nudy, ale zbytečně

Jednou z rodin, které se do Kolína nově přistěhovaly, jsou i Bystřičanovi. Ivo Bystřičan je profesí režisér, scénárista, dramaturg a publicista. Vystudoval sociologii a sociální politiku – sociální práci na Masarykově univerzitě v Brně a dokumentární tvorbu na FAMU. V současné době se věnuje zejména režii dokumentárních filmů a jako režisér a scenárista pravidelně spolupracuje s Českou televizí.

Co vede do Kolína člověka s profesí blízko spíše Praze? „Jsme tady asi tři měsíce, v Praze

Foto: Hana Morová

Pácaltovi bydlí ve Veltrubské ulici. Rádi by, kdyby vysoké stromořadí, které končí u Okružní ulice, pokračovalo dál směrem do centra. „Stromy by se sem vešly, ale většina lidí tu chce spíše ostrůvky na auta,“ říká smutně Pavel Pácalt.

Foto: Hana Morová

Ivo Bystřičan město chválí a žádná zásadní negativa nevnímá. Ale přeci jen jedna věc tu je – havarijní stav kanalizace, s níž u nich, ve Zličské ulici, mají velký problém a bohužel už několikrát zaplavený sklep. „Podle vodařů je to problém mnoha míst v Kolíně,“ říká.

už to bylo neúnosné, dražota. Měli jsme malý byt, čekali jsme druhé dítě, takže jsme se potřebovali přestěhovat,“ vysvětluje Ivo Bystřičan. Když se v Praze začali ohlížet po novém bydlení a nájmech, ceny je odradily. Než koupit byt v paneláku na periférii se špatnou obsluhností, raději hledali jinde. Na vesnici ani do malého města, odkud by museli děti všude vozit, se jim nechtělo. Kroužili kolem Prahy, zvažovali Kladno, Kralupy... V Kolíně nakonec našli vhodný domek před rekonstrukcí, který nebyl drahý, za cenu pražské garáže v dobré lokalitě.

„Jsem na volné noze a pracuju převážně v Praze, ale nepotřebuji v ní být denně. Vadilo by mi, kdybych musel jezdit autem, ale vlakem je to perfektní,“ pochvaluje si Ivo. Kolín se mu líbí. „Stále mě něčím překvapuje. Dřív jsem slyšel, jaká je to díra, vždycky se o něm říkalo, že je zanedbaný a ušmudlaný, a možná to i tak bylo. Za vedení Víta Rakušana, kterého jsem znal z rozhovorů z rádia, se to asi hodně zvedlo.“

Adresu na Zálabí hodnotí jako dobrou volbu. „Bydlíme ve Zličské ulici, mezi hřbitovy, což je dobrý, tam se nic nového snad nepostaví. Rozhodli jsme se tu žít nadlouho, klidně je také možné, že navždy. Beru to tak, že tady v Kolíně už jsem doma, město ke mně přirostlo rychle. Líbí se mi i s tím průmyslem. Sám pocházím od Frýdku-Místku, takže mně nepřijde fabrika jako ohavnost. A zároveň je tady nádherná katedrála s opraveným okolím a zázemím.“

Jaká další pozitiva manželé Bystřičanovi na novém bydlišti oceňují? „Je tu strašně moc

míst, kam se dá jít s dětmi, hřiště nejsou zanedbaná, do hezké krajiny se dostanete pěšky a je tu i dobrá občanská vybavenost. Před stěhováním jsme trochu zpanikařili, jestli to nebude šílená nuda, ale vlastně nám v Kolíně nic nechybí. Jestli ve městě žije třicet tisíc lidí nebo milion, na tom při slušné kulturní nabídce moc nezáleží.“

Ivo Bystřičan s dcerou při toulkách přírodou

Pokud se vdám, tak v Kolíně!

Veronika Tomková i její manžel Lukáš vyrůstali na Ostravsku. Oba se ale narodili v menších městech, on v Opavě, ona ve Frýdku-Místku. Možná právě proto přilnuli ke Kolínu, kam začali jezdit za kamarády. Nikdy se jim z Kolína nechtělo odjíždět, až si jednou řekli: „Proč tu nezkusit bydlet?“

„Do Kolína jsme se nastěhovali v červenci 2016, přímo uprostřed parného léta. To teda umí být na Kolínsku daleko horší než v Ostravě, kde jsou kousek Beskydy, takže tam více prší,“ vzpomíná Veronika. „Ale zvykli jsme si, stejně jako na to, že se nám tu občas smáli, jak máme „kratke zobaky“.“

Do Kolína se Veronika s Lukášem přistěhovali jako svobodní. Na podzim 2018 však byli na svatbě kamarádům a interiér kolínské obřadní síně Veronice učaroval. „Nikdy jsem se netoužila vdávat, ale tehdy mě napadlo – jestli se vdát, tak tady, v Kolíně.“ Rok poté na její slova došlo a ještě předtím spolu začali bydlet v bytovce pod Vodárnou. „Koupí bytu a svatbou jsme stvrdili naši lásku ke Kolínu a stali se jeho právoplatnými občany i úředně,“ usmívá se Veronika Tomková. „Teď už nám to nikdo, že jsme Kolíňáci, z těch občanek nevymaže.“

Když mají Tomkovi vyjmenovat, co se jim na Kolíně líbí, na prvním místě je pomalý, rozvázný tok Labe, výhled z lávky na starý most a Bartoloměje. Od jara do podzimu radostně nakupují na tržišti na Karlově náměstí, kde už se s místními zelináři dobře znají. Většinu roku používají jako dopravní prostředek po Kolíně kolo a chválí si, jak je tu všechno kousek. „S přáteli trávíme léto na Hradištku nebo na místním plavečáku,“ dodává Veronika. „Rádi taky chodíme do hostince U Tří pírek, kde člověk dostane prvotřídní jídlo jako ve čtyřhvězdičkovém hotelu.“

Foto: archiv rodina

Jedna z nejoblíbenějších fotek Veroniky a Lukáše Tomkových. Nejen na svatební fotografii, ale i v reálném životě jsou v Kolíně šťastní.

Město mládné

Kolín si o přistěhovalcích podrobnou statistiku nevede. Ani nemůže. Těch několik set občanů, o které počet obyvatel každoročně roste, neznamená přesný přírůstek. Někdo umře, někdo se narodí, někdo se odstěhuje... Podle všeho bude nových příchozích víc, než prozrazují přírůstky ve statistice. Ty v poslední době ještě vzrostly.

Jednou z příčin je jistě i rozšiřování výroby ve společnosti Toyota. Tomáš Paroubek, tiskový

mluvčí, odhaduje nárůst nových zaměstnanců, kteří jezdí do Kolína za prací, zhruba na dvě stovky. A s náběhem výroby nového auta jich bude ještě víc. Někteří odejdou, jiní se usadí. Kromě nich ovšem Kolín přitahuje také kvalifikované lidi zcela jiných profesí.

Potvrzuje to i zkušenost římskokatolického kněze Jána Halamy, kterého těší, že se některé nově příchozí mladé rodiny aktivně zapojují do činností jeho farnosti. Jako příklad uvádí rozjet elektronický přihlašovací formulář na bohoslužby. Seznámili se v Praze, ale chtěli žít na venkově. Nejprve koupili domek se zahradou na vesnici blízko Sadské, s příchodem dětí si ale uvědomili, že jim určitá občanská vybavenost přeci jen ke spokojenému životu chybí, a přesídlili do Kolína. Manžel pracovně dojíždí na Karlovu univerzitu v Praze, jeho žena si našla práci v Kolíně a učí v místní katolické škole.

Máme čím se chlubit?

Data pro podrobné vysvětlení přírůstků kolínských obyvatel nejsou k dispozici, ale lze odhadnout, že velkou roli hraje přelidněnost a vysoké ceny bydlení v hlavním městě. Stejně tak představují výhodu dobré podmínky pro dojíždění do Prahy za prací, není to daleko a dopravní spojení po jedné z hlavních železničních tratí má nespornou kvalitu.

Na druhé straně nás může těšit, že své zásluhy na tom má i Kolín. Současná generace už ho primárně nevnímá ani jako špinavé průmyslové město, ani jako město Františka Kmocha. Kdo o něm ví dnes, často ho vnímá jako město, které vedl dnes už celorepublikově známý politik Vít Rakušan. Znájí ho z médií, z rozhovorů v novinách. Vidí, kam Kolín dostal a jak s dalším vedením vzkvétá dál. „S mnohými novými obyvateli jsem byl v kontaktu, s některými jsem ve spojení i dnes,“ říká současný starosta Michael Kašpar. „A jsem moc rád, že v jejich pohledu na město velmi výrazně převažuje kladné hodnocení.“

Někteří starousedlíci by jistě nesouhlasili. Na své město jsou zvyklí a spíš si s nelibostí všimnou nepříjemného překvapení, jakým občas bývá nepořádek u popelnic, rozkopaný chodník zrovna před jejich domem nebo problém s parkováním. Lidé, kteří přicházejí zvenku a dívají se na Kolín novými očima, ale vidí něco jiného. Vidí chytré město, radnici otevřenou lidem, vybavené mateřské školky a udržovaná dětská hřiště, dobře fungující kino a divadlo, možnosti sportovního vyžití a hezkou přírodu v okolí. Kvalita života tu stoupá a Kolín získává nové srdcaře, kteří si město zamilovali.

Hana Morová

Foto: archiv rodina

Alena Pavelová se přes Prahu a Sadskou vrátila do rodného Kolína. Do aktivit, nejen kolínské farnosti, zapojuje celou rodinu.

POPELKA SE PROMĚNILA

Je to vlastně příběh s dobrým koncem. Na počátku se objevil – bez varování či konzultací – krajský projekt na snížení energetické náročnosti budovy obchodní akademie. Účel projektu byl jasný. Optimalizace tepelných ztrát zateplením. Způsob, jakým projekt pracoval s architektonickými hodnotami budovy, především hlavní fasádou do Kutnohorské ulice, nás nemile překvapil. Všechny architektonické prvky, římsy, detaily ostění oken, detaily zubořezu a další „oholit a otesat“ a nahradit kopií z materiálu tepelného izolantu. Takový přístup je sice mnohdy hojně propagován, ale v případě budov kvalit a významu Obchodní akademie je dle mne naprosto nevhodný a necitlivý.

Obchodní akademie přečkala mnohé. Budova architektonicky navržená v historizujícím slohu a postavená vizionářsky na předměstí mezi jednopodlažními domy předznamenala stavební vývoj této části města a možná i polohu a význam budoucího parku Komenského, kterému je protiváhou.

Byli jsme projektanty přesvědčováni, že náhrada originálu polystyrenovou kopií je možná. Byli jsme upozorněni, že změna projektu bude stát další peníze. Naštěstí marně.

Napsali jsme zhodnocení a stanoviska z hlediska architektonické a památkové hodnoty. Chvilí to i vypadalo, že se nastavený trend nepodaří zvrátit. Nakonec byly naštěstí hodnoty budovy pochopeny. Projekt se změnil a opravy proběhly ke spokojenosti všech. Velký dík patří řediteli školy panu Dušanu Zahrádkovi, který nejenže opravu budovy dlouho prosazoval, ale s vědomím hodnoty mu svěřené naše úsilí o zachování její autentické podoby podporoval.

Jak by se vám líbilo, kdyby někdo přišel s nápadem, že „oholí“ všechny architektonické prvky chrámu sv. Bartoloměje tak, aby se dal snáze zabalit do zateplovacího systému a vaše zděšení, obavy a pochyby by se snažil rozptýlit tím, že je nahradí kopií z polystyrenu apod.? Nechalo by vás to klidnými? Určitě ne! Proč jsme tedy schopni vyloučit takový nápad jednoznačně v případě chrámu sv. Bartoloměje, a nikoli v případě obchodní akademie a podobných budov? O statut památky se opřít nedá. Nelze alibisticky tvrdit, že architektonickou hodnotu mají jen budovy označené za památky. Tak jednoduché to vůbec není. Hodnota stavby vychází z kreativního záměru tvůrce v souladu s iniciační schopností stavebníka, dnes říkáme investora. Jednoduše někdo stavbu navrhl a realizoval a někdo ji potřeboval, chtěl, investoval a následně užíval. Z této vzájemné

synergie vznikají hodnoty, které dnes vytvářejí náš kulturní kontext a které máme za úkol dále udržovat a chránit. Mnoho budov z období 19. a 20. století vůbec památkami není, přestože je jejich architektonický a kulturní přínos pro společnost jednoznačný. Mnohdy jsou to právě budovy veřejné, jako jsou různé školy, muzea, divadla, radnice, ale i stavby privátní.

Obchodní akademie žila dlouhou dobu jako krásná dívka v nevhodných šatech. Krása však zůstává přítomná. Jen není prvoplánově vidět. Je skryta pro toho, kdo ji dokáže objevit a ocenit. Minulost je již nevhodná výměna oken téměř bez členění a sjednocení barevnosti do bílé, tedy úpravy potlačující principy architektonické kompozice původního výrazu.

Tvář popelky se proměnila. To by byl mnohdy konec pohádky. Realita je však jiná. Na opravu toho čeká ještě mnoho. První, co bychom se měli naučit, je vnímat individuální krásu staveb bez pomocných berlí jako je prohlášení za památky, a uvědomit si, že významné hodnoty mohou být ukryté i ve vrstvě nedávno minulé. Stojí to za to.

*David Mateáško
architekt města Kolína*

UŽ JEN TOYOTA

Kolínský automobilový závod dvou koncernů, francouzského PSA a japonské Toyoty, přešel od 1. ledna 2021 plně do vlastnictví Toyoty. S tím souvisí i změna názvu, zkratka TPCA už je minulostí, změnila se na TMM CZ – Toyota Motor Manufacturing Czech Republic, s.r.o. Nadále však pokračuje i výroba vozů Peugeot 108 a Citroënu C1. Mění se tedy nějak plány, které automobilka v minulém roce vyhlásila? Bude se nějak měnit její spolupráce s městem?

„Nové jméno firmy je jen jeden z milníků více než patnáctileté historie výroby automobilů v kolínské továrně. Koncem února nás čeká rozjezd třísměnného provozu, dokončujeme výstavbu nových hal, instalaci nových moderních technologií. Nově budeme vyrábět v druhé polovině roku hybridní vůz Toyota Yaris, který používá novou podvozkovou základnu. Nové díly zároveň vyžadují nastavení nových výrobních a logistických procesů a mnoho dalších změn,“ přibližuje zajímavosti a novinky v Toyotě Tomáš Paroubek, korporátní a PR manažer.

To vše samozřejmě přináší i vyšší zaměstnanost ve firmě. „Přivítali jsme již více jak tisíc nových kolegů. Jedná se jak o operátory výrobní linky, tak kolegy z údržby, techniky, administrativní pracovníky a odborníky různých oblastí,“ uvádí Tomáš Paroubek. Podobně to probíhá i u dodavatelských firem nejen v České republice, které ve spolupráci s automobilkou připravují nové projekty. Toyota v náborech všech pozic pokračuje nadále. Více informací lze nalézt na webových stránkách www.toyotacz.com v sekci Zaměstnání.

Automobilka i přes velké změny nadále cítí spolupráci s regionem. „My si velmi vážíme spolupráce, kterou máme nejen s městem

Kolín, ale i mnoha organizacemi, sdruženími či firmami na Kolínsku. Za celou naši historii jsme vybudovali a podpořili výsadbu zeleně, renovali památek, nákup sportovního vybavení, nové cyklostezky, podporujeme integrované záchranné složky, projekty se školami nejen v oblasti technického vzdělávání, dobrovolnické akce, hudební beat festival, kulturní a sportovní akce města nebo charitativní sbírky firmy a našich zaměstnanců. Jsou to stovky projektů nejen v Kolíně. I do budoucna se budeme chtít jako dobrý soused aktivně podílet na mnoha projektech zaměřených na bezpečnost, ochranu životního prostředí a rozvoj regionu,“ uzavírá Tomáš Paroubek.

SENÁTOR ŽIJE

Co je s kolínským senátorem Pavlem Kárníkem, že o něm není slyšet? Poté, co oblíbeného ředitele městské knihovny vyslali voliči do Senátu a do ředitelské židle byla z přihlášených kandidátů vybrána jeho dlouholetá zástupkyně Libuše Vodičková, zmizel novopečený politik veřejnosti z očí. Alespoň to tak některým uživatelům sociálních sítí připadá. „Po zvolení Kárníka senátorem se po něm slehla zem. Nikde ani slovo o něm, nebo je to má

mejla?“ ptá se například na Kolínském fóru Martin Novotný.

Jde skutečně o omyl. „Mám dvě kanceláře, kolínskou v Mostní ulici č. 77 a pražskou v Kolovratském paláci ve Valdštejnské. Lidé do nich teď kvůli krizovým opatřením nemohou, ale důležité věci se mnou mohou řešit přes mé asi-

Pavel Kárník jako zpravodaj ke krizovému zákonu doporučil vrátit normu poslancům. Souhlasila s ním většina jeho kolegů.

stenty. V Kolíně přes Tomáše Koleszára telefonicky na čísle 605 931 092 nebo přes e-mail koleszart@senat.cz, v Praze přes Petra Křemena, číslo 732 737 384, e-mail petrkremen@kolin.cz. Jakmile PES klesne alespoň z pětky na čtyřku, bude možný i osobní kontakt,“ vysvětluje Pavel Kárník. A jeho politická aktivita? „Mám poměrně dost práce, zlatá knihovna,“ říká a odkazuje na svůj facebookový profil, kde svou činnost pro všechny zájemce celkem podrobně dokumentuje. Zde jen stručně – kromě běžných povinností řadového člena Senátu pracuje i v ústavněprávním výboru. Dělal například zpravodaje ke krizovému zákonu, který nedávno senátoři vrátili do Poslanecké sněmovny k přepracování.

Zleva Michael Kašpar, starosta Kolína, Koreatsu Aoki, prezident TMM CZ, Martin Peleška, ředitel českého zastoupení Toyoty a Lexus

Prvním kolínským občánkem je pro letošní rok Elena HRUŠKOVÁ. Narodila se 3. ledna ve 4.25 hodin s mírami 3.130 g a 47cm. Rodiči jsou Lucie a Miroslav Hruškovi a Elenka je jejich první děťátko. Srdečně gratulujeme a přejeme hodně zdraví a štěstí.

Vůbec prvním miminkem ve Středočeském kraji je Ema Tvrdíková. Ta se narodila v kolínské porodnici tři minuty po půlnoci rodičům z Bohouňovic u Červených Pečec.

O rekonstrukci fasády budovy obchodní akademie píše na str. 18 městský architekt David Mateáško. Výsledná podoba se přibližuje té původní historické, viz obrázek níže vlevo z roku 1861. Na obrázku vpravo je vidět fasáda před zateplením budovy. Sjednocení do bílé barvy, tehdy nevhodná výměna oken bez členění, to byly úpravy, které potlačovaly architektonickou kompozici původní podoby. Současná citlivá rekonstrukce se po nelehkém boji moc povedla.

Foto: archiv

Foto: Roman Šalc

Při procházce Kolínem můžete zajít do zahrad na Bartolomějském návrší. Jsou otevřeny i v zimním období, každý den od 9 do 17 hodin.

KOLÍNSKÁ VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

Co si přejí občané Kolína? Co se jim v Kolíně nelíbí a chtěli by změnit? To vše jsme našli ve schránce přání, která je každoročně na Vánoce umístěná v betlémě u stromečku. Dopisy jsme otvírali na tiskové konferenci před novináři, následně předali dle témat příslušným vedoucím Odborů MěÚ k řešení. Na všechny podepsané odpoví. Některé příspěvky otiskujeme ve zkrácené podobě.

ZÁLABÍ

Jsme Zálábáci a tak nás zajímají tyto věci: Přejeme si kruhový objezd na křižovatce k Vinici, Tovární (směr závory) a Třídvořská. Určitě by zjednodušil a bezpečně zajistil průjezd touto křižovatkou. Také si musíme postěžovat, co se týče kolínského hřbitova. Všude plno listů, některými uličkami se pro listy nedá ani chodit. Nikdo na úklid tam není vidět, hřbitov je zanedbaný. Co chválíme, je počet laviček v celém prostoru, to bylo potřeba. Dále by nás zajímalo, jak bude využita stavba v místě za budovou WC. A poslední věc, jak a kdy budou zahájeny práce na obnově Jiráskova náměstí, aby to jako náměstí vypadalo?

Mám tři přání. Při plánované opravě Nového mostu doporučit nutnost provést jeho odhlučnění. Proč ve Štítarech ano, a střed města ne? Dále vyřešit dopravní situaci na Jiráskově náměstí a v Tovární ulici. Hlavně omezit rychlost a osadit značku Pozor děti. A do třetice – provést úpravu nebo likvidaci starých kabin u fotbalového hřiště bývalé Tatro Kolín. Je to ostuda pro Kolín přenášená každoročně v ČT při cyklokrosařských závodech.

Moc bychom si přáli, aby se nám přestalo otrásat dům. Bydlíme v Brankovické ulici, ve které je na silnici spousta různých pospravených prasklin. Když na takovou spáru najede auto, což je velice často, oklepe se nám celý dům až po střechu. A co teprve když jede třeba autobus. Je velký předpoklad, že pod sil-

nicí vede nějaké potrubí, které přenáší otřesy na dům. Nejsme jediní v ulici, i další domy mají problém. Proto tě prosím, milý Ježíšku, aby se tímto problémem začal někdo zabývat nebo mi alespoň poradil, na koho se obrátit.

Přejeme si, aby se kolínský mozaik vždy zachoval a upřednostňoval před ošklivou zámkovou dlažbou; řešit osvětlení, konkrétně na Veltrubské, kde to hodně svítí do oken, vyvarovat se modrého světla na přechodech. Najít způsob, jak více seznamovat starousedlíky s nově přistěhovanými a tvořit propojenou komunitu města.

Vážený pane starosto. Bylo by možné revitalizovat dětské „fotbalové“ hřiště v lokalitě u Stapu? Děti si tam hrají buď v prachu, nebo v bahně, tyto podmínky pro sportování nejsou ideální. Sportoviště na Zálábí je sice dost, ale všechna jsou pro organizované kluby.

VEŘEJNÝ PROSTOR

V kritických místech postavit po vzoru města Poprad na Slovensku přístřešky nad chodníky na sídlišti. Vzrostlé stromy se staly domovem ptáků, kteří neberou ohled na obyvatele sídlišť ani jejich automobily.

Na Husově náměstí osvětlit sochu. Tato významná památka si to jistě zaslouží. Odstranit z tohoto náměstí počmáranou plechovou škatuli. Odstranit smetiště pod lávkou, rondelem na Kmochův ostrov. Bývalý starosta přání neakceptoval, doufám ve Vás, pane starosto. Děkuji!

Milý Ježíšku, prosím, oprav nám střechu nad popelnicemi, protože brzy někomu spadne na hlavu. Děkuji ti moc, obyvatelka z ulice Funkeho 925.

Na parkovišti u nádraží není jediný odpadkový koš! Je to škoda, lidi jsou líní, než by to odnesli k nádraží, raději to hodí pod auto. A co ty velké nádražní hodiny? Víím, že budova patří ČD, ale nešlo by tomu pomoci?

Pane starosto! Víte vůbec, kudy chodí děti do 3. ZŠ? Viděl jste někdy ten příšerný podchod? To křoví, co tam roste? Tam se bojí dospělí, natož děti! Bývalo tam krásné běžecké hřiště, což by ta škola opravdu potřebovala. Možná je to soukromý pozemek, ale jak úděsně vypadá. Tohle by pro město měla být priorita.

Dobrý den, prosil bych opravit Plynárenskou ulici. Ta silnice je už tragická.

Podívejme se na to popořádku. Myslíte, že rozhodujete správně, když chcete postavit garážový dům na místě, kde jsou lidé roky zvyklí chodit se s dětmi trochu pobavit? Na ten váš parkovací dům by se dalo využít třeba místo u Futura. Je tam nepořádek, scházejí se tam bezdomovci, je to ostuda města. Dále se podívejte na velitelskou budovu u pošty, roky chátrá a vy nejste schopni s tím něco dělat. Další je nezáměr o jeden eskalátor pro staré lidi na dráze. Malé využití ostrova. Nazdar!!!

Letos jsme obdrželi 490 podnětů. Nejvíce se jich týkalo oprav silnic, chodníků a řešení parkování či nepořádku, hlavně mimo centrum města. Opakovala se přání na nádražní hodiny, úklid pod rondelem v Rybářské ulici. Celá série dotazů přišla na Vodní svět – na vysazení stromů, místo pro kuřáky či pohodlnější schůdky do vody. Lidé by si v Kolíně také přáli specialistu na rovnátka, aby nemuseli dojíždět mimo město. Objevilo se i přání na vrt na Poděbradku.

Prosíme o úklid pod rondelem v Rybářské ulici u zastávky ČD. Je to hnus, hnus, hnus. Denně tudy projdou stovky lidí a dívají se z rondelu dolů na ten smradlavý bordel. Děkujeme.

Uvítala bych, kdyby se zařídilo několik přechodů na náměstí. Přecházení do středu náměstí je celkem nebezpečné, hlavně dopoledne je všude spousta aut a lidé se motají mezi auty.

Tady u nás ve Štítarech není ani jeden zásobník se sáčky na psí exkrementy. Poslední je na Výfuku u psího hřiště a dál nic. Pejsků je tu, jako všude, víc než dost. Na sídlišti a i ve městě jsou zásobníky na každém rohu, tady by se také uživily. Jedná se o ulice Ke Hřišti, Za školou, Radovesnickou a Větrnou. Moc ti děkuju, Ježíšku, že si to přečteš a dáš do pořádku. Vždyť také patříme ke Kolínu.

Prosíme o zavedení popelnic na použitý olej z domácnosti. A také o celoroční zákaz používání pyrotechniky a ohňostrojů při akcích města.

Víme, že obyvatelé Kolína to s námi myslí dobře a chodí nás k Labi krmít. Ale dávají i jídlo, které bychom neměly, bohužel jsme slabí tvorové, neovládáme se a všechno sezobeme. A tak jsme vás chtěly poprosit, zda by nebylo možné kolem Labe rozmístit výdejní automaty s tím správným krmivem pro nás a další vodní ptáky. Určitě by občanům nevadilo sem tam do automatů vhodit drobnou minci a nás pak obdarovat jejím obsahem. S veškerou úctou Vaše kolínské kachny.

PARKOVÁNÍ

Je potřeba zřídit nová parkovací místa, stačí zpevněné plochy. Např. Starokolínská ulice a plánovaný parkovací dům. Než se postaví, bylo by možné parkovat na této ploše. Nebo na sídlišti za KB Expert je volná plocha, kde by mohlo parkovat také dost aut.

Přál bych si nainstalování zpomalovacího pruhu či jakéhokoliv jiného prvku pro automobily jedoucí od Kauflandu ulicí Antonína Dvořáka k Vodárně. V těchto místech se jedná o dlouhý úsek, kde drtví většina řidičů nerespektuje padesátku. V blízkosti domova pro seniory Čtyřlístek je sice značka 30 km/h, tu však nedodržuje nikdo, za stromem je velmi špatně viditelná. Protože se jedná o velmi oblíbenou trasu maminek s kočárky, děti na koloběžkách či běžců, projíždění aut vedle neoddělené cyklostezky vnímám jako velmi nebezpečné.

Bydlíme u šachovnice. Malé parkovací prostory tu slouží pro tři dvanáctipatrové domy a pětipatrák naproti. Je to neustálý boj o parkovací místo. Skoro se bojíme ráno odjet. Ve čtyři odpoledne už je plno a auta pak postupně zatarasí všechno, i místa u vchodů domů, chodníček kolem sídlištní knihovny směrem ke školce. Druhé zoufalství po parkování jsou u nás staré betonové kóje na popelnice. Denně poházené odpadky, jak se bezdomovci ve všem prohrabují, protože tu mají všude přístup. Prosíme, nezapomeňte při opravě ulice Na Magistrále ani na tento kousek!

Prosím o zřízení přechodu pro chodce přes ulici Tyršovu a Riegrovu. Přes tyto ulice přechází hodně lidí, kteří míří ze sídliště do centra města, hodně dětí na 2. ZŠ, nové přechody by určitě přispěly k větší bezpečnosti.

SÍDLIŠTĚ

Zrekonstruovat nákupní centrum na Masarykově ulici (tzv. Jezevčík). Nemám na mysli z něj udělat další Futurum, ale nějaká citlivá rekonstrukce by mu určitě prospěla. Jednak co se vzhledu týče a jednak ty všudypřítomné neony a LED panely zvoucí do místních „nalejváren“ na kráse také nepřidávají.... Vzpomínám na dobu, kdy jsem v dětství s rodiči chodil do Jezevčíka na běžné nákupy a sehnalo se tam v podstatě všechno. Potra-

viny, lahůdky, pekařství, papírnickví, obchody s oblečením, a dnes – jen hospody, herny, sekače... Také se kolem místních hospod stahují „pochybné existence“ (a to i za bílého dne) – takže je lepší se mu vyhýbat obloukem. A to si myslím, že je velká škoda. Proto bych byl rád, kdyby mu byla navracena původní tvář a funkce.

Piši vám již podruhé za všechny nájemníky v ulici Na Magistrále 796. Je to dvanáctiposchodový panelák. V tomto domě bydlí převážně staří lidé. Jde o toto: Před naším domem není vyznačené parkovací stání pro sanitku. Soused byl těžce nemocen a záchranka musela jít s pánem na nosítkách od našeho vchodu až na ulici Benešova, což je asi 60 metrů, ale tady šlo o život člověka. Děje se to neustále, že někdo volal záchranku, a ta neměla kde zastavit. Tady se parkuje z obou stran, auta parkují až na chodníku, tak blízko sebe, že mezi nimi nelze ani projít. Ani v případě požáru se sem technika nedostane.

Žiji na sídlišti a za poslední dva roky mám dojem, že sídliště ke Kolínu nepatří. Vládne zde anarchie. Městská policie nekoná svou práci tak, jak by měla a k čemu je určena. Aut přibývá, ale to by nemělo mít vliv na úroveň života obyvatel. Auta stojí všude, někdy i několik dní bez toho, aby policie konala. Musím zmínit i fakt citovaný v posledním Zpravodaji, a to jak městská policie nemusela během nouzového stavu na podzim řešit žádné prohřešky s nošením roušek. Na sídlišti byste to viděli jinak. Zde šest lidí z deseti roušku na ulici nenosí. A opět. Policistu na sídlišti nepotkáte. Jejich rajón je na náměstí... Možná by stačilo vystoupit z aut a vyjít do ulic. Nestálo by také za to opět zapojit městský rozhlas jako na jaře a informovat tyto nezodpovědné spoluobčany, jak se věci mají? Děkuji, že se budete mým podnětem zabývat a my, obyvatelé sídliště, brzy pocítíme změnu a budeme mít pocit, že městu Kolín na nás záleží.

red.

KOLÍNSKÝ STUDENT RAKOUSKÝM DIPLOMATEM

JUDr. Ferdinand Marek

* 25. 1. 1881 Praha-Karlín

† 4. 5. 1947 Moskva

Mezi absolventy kolínského gymnázia nalezneme také Ferdinanda Marka, dlouholetého rakouského vyslance v Československu. Pocházel z rodiny železničního úředníka Jana Marka a Adelheid (Adély), roz. Noe. Rodina musela několikrát změnit bydliště podle toho, kam byl otec úředně přemístěn. Ferdinand navštěvoval obecnou školu v Karlíně, později v Terezíně a gymnaziální studia začal roku 1891 v Litoměřicích, ale když byl jeho otec jmenován přednostou stanice státní dráhy v Kolíně, nastoupil do druhého ročníku zdejšího gymnázia. Ve třídě se setkal např. s budoucím akademikem a profesorem ČVUT Václavem Krouzou, ředitelem cukrovaru Václavem Kroutilem nebo synem MUDr. Josefa Šila, pozdějším primářem MUDr. Janem Šilem. Rodinným prostředím a školní výukou se Ferdinand stal plně bilingvním, německý i český jazyk ovládal výtečně. Při sčítání lidu v roce 1900 je však u všech členů rodiny uvedena jako obcovací řeč čeština.

V roce 1899 složil maturitní zkoušku s vyznamenáním. Na vysvědčení měl jen jednu chvalitebnou z řeckého jazyka a v ostatních předmětech samé výborné, a to včetně češtiny, němčiny, francouzštiny, latiny nebo matematiky a těsnopisu. Po maturitě studoval od roku 1891 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Poté přešel na univerzitu do Vídně, kde získal v roce 1904 doktorát. Nejdříve pracoval jako

koncipient na oblastním finančním ředitelství ve Vídni (1904–1906) a pak byl úředníkem Obchodní a živnostenské komory v Brně. V listopadu 1906 se oženil s Hedwigou, dcerou již zemřelého cukrovarníka Engelberta Moritze Broda, centrálního ředitele firmy Rohatetz-Bisenzer Zuckerfabriken Rudolf Auspitz & Co., vlastníci cukrovarů v Rohatci a Bzenci na jižní Moravě.

Za první světové války Ferdinand Marek narukoval do armády, ale od listopadu 1915 byl převelen do Vídně na c. a k. ministerstvo války jako referent a vedoucí skupiny pro kožený průmysl. Po rozpadu monarchie a vzniku sa-

mostatného československého státu Marka již koncem roku 1918 vídeňská vláda vyslala do Prahy s neoficiálním diplomatickým posláním. Rakouským vládním činitelům ho k této delikátní misi doporučila Viola Brodová, sestřenice Markovy manželky Hedwigy. Oficiální pověření obdržel v lednu následujícího roku. Od dubna roku 1922 do anšlusu Rakouska v březnu 1938 zastával funkci rakouského vyslance v Praze. Disponoval k tomu mnohými předpoklady. Byl dobře jazykově vybaven, udržoval si četné kontakty v českém i česko-německém prostředí a usiloval o co nejlepší úroveň rakousko-československých vztahů. Ke svému poslání nepřistupoval s nacionální záští, s porozuměním se orientoval v politické i společenské problematice. Získal si důvěru vrcholných českých politiků, zvláště často jednal s Edvardem Benešem.

Po anšlusu byl zbaven diplomatického postu a po okupaci Československa se dostal pod tlak bezpečnostních orgánů nacistického Německa; o to více, že jeho manželka byla židovského původu. V květnu 1945 se snažil obnovit rakouské diplomatické zastoupení v Praze, ale byl zatčen sovětskou kontrarozvědkou Směrš a odvezen do Moskvy, kde byl vyšetřován kvůli údajné spolupráci s gestapem. Zemřel v sovětském vězení, rodina byla vyrozuměna o jeho osudu až v roce 1962. Roku 1993 ho ruské ministerstvo vnitra rehabilitovalo.

*PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv RSDr. Ladislav Jouza*

Bývalé kolínské nádraží, v jeho prvním patře bydlela rodina přednosty Jana Marka

Setkání Ferdinanda Marka s prezidentem T. G. Masarykem na Moravě, poč. 30. let 20. stol. Archiv Kanceláře prezidenta republiky.

ŘEDITELKA PŘIPLULA NA BULLBOATU

Novou ředitelkou Městské knihovny Kolín se v lednu stala Mgr. Libuše Vodičková – skautka, turistka, matka tří dětí, trochu i indiánka a milovnice deskových her, která ve své ledničce kromě vajec a zeleniny přechovává i spící želvu.

Na knihovnici si hrála už jako malá, pobíhala v obvodní knihovně, bavily ji lístkové katalogy, měla povoleno i razítkovat. Na střední knihovnické škole viděla obří sálový počítač na děrné štítky, na FF UK zažila nástup počítačů osobních. Příchod automatického zpracování katalogových lístků ji zastihl v knihovně Psychologického ústavu Akademie věd ČR, kde v 90. letech dělala knihovnici a posléze tuto knihovnu i vedla. Dodnes ji baví možnosti vyhledávání v knihovních databázích, systémy klíčových slov, frázi, rozšiřujících znaků...

Do kolínské knihovny nastoupila po mateřské dovolené v roce 2008 na místo katalogizátorky, jako zástupkyně ředitele měla v poslední dekádě na starost i objednávky knih a rozpočet nákupů. Postup na post ředitelky byl pro ni logickým krokem, postrkovaly ji k tomu i některé kolegyně. Vyhovuje jí, že knihovny musí být v třetím tisíciletí zároveň i komunitními centry. Nejde jen o knihy, ale i o čtenáře, zejména o děti a seniory, práce je víc hravá a interaktivní.

Pražská rodačka dnes žije s rodinou v domě s malou zahradou v Pečkách. Příliš usedlý život ji ovšem neláká. Její tatínek byl šerifem tramské osady a možná proto je zvyklá chodit s batohem do přírody a spát pod širákem. Léta dělala skautskou vedoucí a skauting ji ovlivnil víc než cokoli jiného. Skautkou se cítí být

„Udržovat křehkou rovnováhu mezi většinou poptávkou čtenářů a kvalitní literaturou je obtížné,“ říká nová ředitelka kolínské knihovny.

stále, i když dění sleduje spíše s odstupem a prostřednictvím svých dětí, které dnes vedou vlastní oddíly.

Jako turistka prochodila i celou řadu krásných lokalit v Evropě, nejraději se vrací na Podkarpatskou Rus. Jejím těžko splnitelným snem je procestovat Kanadu. „Nevím proč, asi mě láká ta nezměrnost, svoboda a dálka.“ Bez cestování si život představit nedokáže. Někdy vyrazí s manželem, někdy i s dětmi. Málokdy jsou o víkendu doma. Spíš než u nedělního oběda se rodina sejde u nedělní večeře, kdy je čas probrat novinky.

Nechce být vázaná na jedno místo, proto ani netouží po chatě či chalupě. Ze zvířat dětem toleruje pouze nenáročnou suchozemskou želvu, která půl roku spí v ledničce a druhou půlku žije na zahradě. Zazimování

v šuplíku na zeleninu je podle jejího syna pro želvu to nejlepší.

Vodičkově někdy vyrážejí na cesty i na kole, se stanem. Cílem jsou hrady, zámky, zříceniny. „Mou srdeční záležitostí jsou Brdy a pak i Novohradské hory, kde jsme se s manželem poprvé viděli.“ Vyzkoušeli si i spoluzítí s euroindiány, ve společnosti dětí, psů a koní. Spaní v týpí, pazourkové nože a mokasíny mají něco do sebe. Z kravské kůže si vyrobili vlastní bullboat, kulatý indiánský člun vypnutý na kostře z lískových prutů, na kterém spluli několik řek.

Každý týden přečte průměrně jednu knihu, preferuje cestopisy a knihy o přírodě, relaxuje při detektivkách, vraha někdy odhalí dřív než autor. Vlastní knihovnu si doma nebuduje. „Nejsem sběratel knih, něco rozdám, něco skončí na půdě.“ Je ráda, že její děti nečtou jen komiksy, ale mají vlastní vkus. „Jediné knihy z mého dětství jim nic neříkají, ale nebyla jsem jiná.“ Manžel má na rozdíl od ní rád knihy elektronické. Celá rodina se ovšem shodne na hraní deskových her. „Miluji je, ale na vědomostní hry těžko v rodině hledám spoluhráče. Doma nyní hrajeme nejčastěji Carthagenu a Milostný dopis, za nejlepší hru vůbec považují Osadníky z Katanu. Ideální hra by podle mě neměla trvat víc než hodinu. Naše děti jsou teď ve věku od 15 do 19 let a nemají logicky na rodiče tolik času, občas tedy hrajeme se známými nebo na cestách.“

Polabí si zamilovává postupně, líbí se jí lužní lesy, slepá ramena a tůně. Pokud jde o Kolín, má ho raději než turisticky exponovanou Kutnou Horu, a to nejen kvůli atmosféře okolí chrámu. „Miluju řeku,“ vysvětluje. „Všechna města na řece jsou živá a zajímavá.“

Libuše Vodičková je milovnicí hraní deskových her, doma je hrají celá rodina. Bohatý fond her poskytuje k zapůjčení i knihovna.

Vladimír Sládek

Pohled Tovární ulicí od bývalého cukrovaru, vybudovaného Františkem Horským (na jehož místě vyrostla na počátku 30. let 20. století elektrárna), k Jiráskovu (do roku 1921 Svatovítskému) náměstí. Po pravé straně se nachází mohutná brána statku čp. 49, patřícího tehdy Václavu Veletovskému. Po levé straně můžeme vidět řadu vývěsních štítů – koloniálu Bohumila Novotného, pekařství Čeňka Pospíšila, obchodu Leopolda Meisla atd. Kdysi rušné a na zálabské poměry docela výstavné ulice se nejvíce dotkla výstavba Nového mostu na přelomu 80. a 90. let 20. století. Historický snímek pořídil kolem roku 1915 fotograf Jan Kubrt.

HRAD NAD ŠEMBEROU

V kraji rozšířená pověst vypráví o tom, že si v roce 1837 přijeli do věže tuchorazského hradu neda-leko Českého Brodu vyzvednout potomci rodu Smiřických poklad, ukrytý tam před tím, než jim byl v roce 1621 majetek zkonfiskován císařem Ferdinandem II. za účast na stavovském povstání. V té době totiž patřila Tuchoraz k panství Kostelec nad Černými lesy a období své největší slávy již měl zdejší hrad dávno za sebou.

První kamennou tvrz si na skále nad říčkou Šemberou vystavěl na přelomu 14. a 15. století Petr z Klučova. Ta se později dostala do majetku pražského měšťana Daniela Žitavského z Koňského trhu (dnes Václavské náměstí), a když se po jeho smrti v roce 1462 vdova Hedvika Hradištská z Klinštejna znovu vdala, nastala pro Tuchoraz zcela zásadní změna. Jejím druhým manželem, a tedy i majitelem tvrze se totiž stal významný dvorský i zemský úředník a purkrabí hradu Hluboká nad Vltavou pan Mikuláš Sviták (též Svitáček) z Landštejna, příslušník mocného jihočeského rodu Vítkovců s pětিলistou růží ve znaku. Tento muž také vykonával funkci maršálka královny Johanky z Rožmitálu a byl i nejvyšším písařem zemských desk, proto pro svou osobní reprezentaci potřeboval sídlo, které by odpovídalo jeho společenskému postavení.

Malou tvrz v Tuchorazi si proto nechal přestavět na luxusní a výstavný hrad s pohodlným obytným palácem a reprezentativní vstupní bránou, na kterou dal umístit pamětní desku s českým nápisem uvádějícím nejen přesné časové zařazení stavby, ale i jméno stavebníka a jejího stavitele: „*Léta Božieho MCCCCLXXVII (pozn. 1477) tato věž dělána jest skrze náklad urozeného pána, pana Mikuláše z Landštejna, nejvyššího písaře desk královstvie českého a dělal jest mistr Kvieton. Amen.*“ Jeho potomci na hradě pak žili dalších 100 let, až ho v roce 1579 prodali Jaroslavu Smiřickému ze Smiřic, který Tuchoraz trvale připojil ke kosteleckému panství, čímž hrad přestal být panským sídlem (vrchnost bydlela na pohodlném zámku v Kostelci nad Černými lesy). V roce 1770 pak byl zchátralý hrad na příkaz majitelky panství Marie Terezie Savojské z Lichtenštejna až na vstupní bránu rozebrán a z takto získaného materiálu byly zpevněny jezy a hráze rybníků na Šembeře. Od roku 2013 je hrad v majetku Ing. Františka Vyšaty z rodiny významných tuchorazských ovocnářů

„V letní sezóně hrad otevíráme k prohlídkám každý den, ale když se mi ozvete dopředu, provedu vás po něm kdykoliv,“ říká majitel pan Vyšata. Pokud se tedy chcete podívat dovnitř, pište na e-mail frantisek.vysata@seznam.cz nebo volejte na telefon 602 454 240.

(Sady Tuchoraz s. r. o., družstvo Bohemia Apple).

Z tuchorazského hradu se dodnes dochovaly pouze zbytky starého gotického paláce a sklep původní tvrze, části obvodového zdiva s kvádrovým nárožím čtverhranné bašty opevnění a především 20 metrů vysoká hranolová věž vstupní brány s téměř čtvercovým půdorysem (8,4×9,6 m). Honosný průjezd je sklenut gotickou klenbou s landštejnskými znaky ve svornících a největší překvapení skrývá nádherná síň ve druhém patře. Ta je

sklenuta obkročnou hvězdovou klenbou (inspirovanou starší klenbou ve svatováclavské kapli v Chrámu sv. Víta na Pražském hradě z roku 1367 od Petra Parléře). V místnosti jsou také hluboké kamenné sedáky u oken a zcela zachovaný středověký záchod (prevét). Věž, krytá dnes barokní mansardovou střechou, je jednou z nejvýznamnějších stavebních památek gotické architektury z konce vlády krále Jiřího z Poděbrad.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

JÁ CHODÍM VEN JEN POD ROUŠKOU TMY

Kreslený humor dvojice Kolířáků Novák & Skoupý každoročně v lednu zaplňuje výstavní prostor v sále Městské knihovny. Letos situace veřejné výstavy nepřeje a tak jsme se rozhodli poslat k vám trochu humoru alespoň prostřednictvím Zpravodaje.

MÁM NĚJAKÝ ČERNÝ MYŠLENKY. CHTĚLA BYCH NA NĚ HODIT MELÍR

PRO MALÉ I VELKÉ

Ráda bych upozornila na novinky kolínského rodačky a absolventky kolínského gymnázia, paní doktorky Evy Bešťákové. Dlouhá léta působila v Hradci Králové, ale před několika lety se do Kolína vrátila a navzdory svému věku vydává řadu nových knih pro dětské i dospělé čtenáře.

Její zatím poslední vydanou knihou pro dospěláky je kniha **Divoké léto Jáchyma Šebka**.

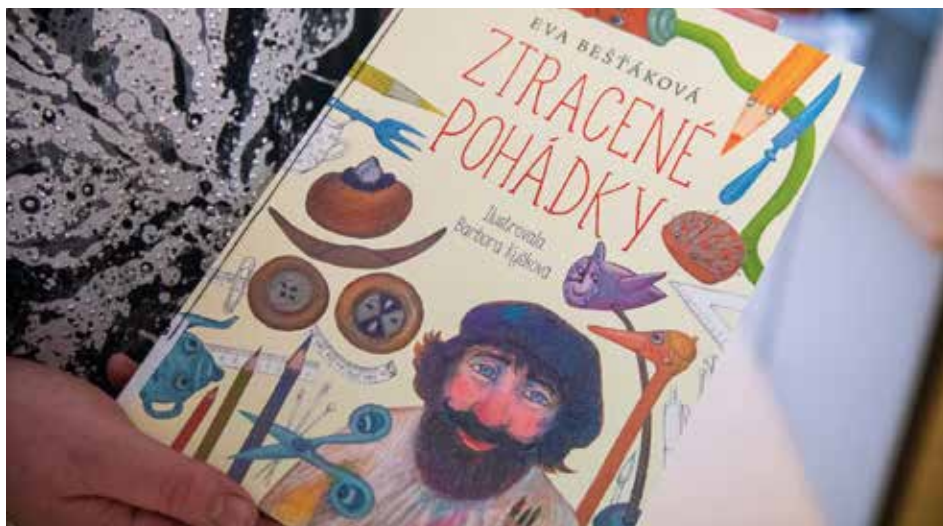
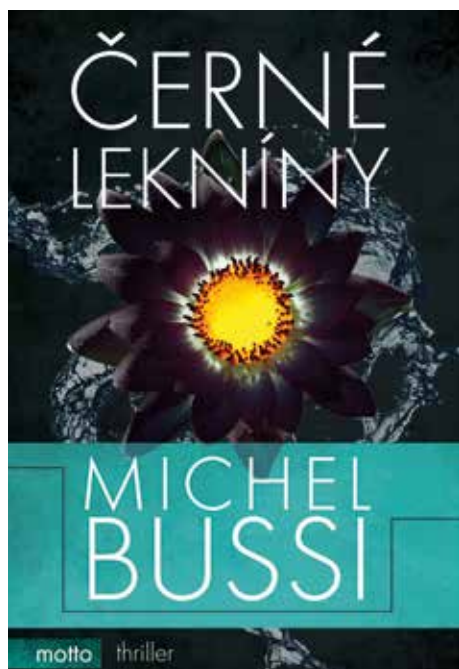
Mladý a nepraktický Jakub najde po otcově smrti v rodinném rodokmenu velký červený otazník. Záhada mu nedá spát, a tak se navzdory své nechuti k cestování vydá na daleký Bajkal, kde pátrá po svých předcích. Při pátrání ožijí vzpomínky na legionáře i legendu o ztraceném zlatu. Jestli byl Jakub úspěšný? To už si každý musí v knize zjistit sám.

Po Pastelkových a Cestovacích pohádkách vydala vloni Eva Bešťáková také **Ztracené pohádky**. Seznámí nás s devíti zajímavými řemesly, nechybí ani tajemné postavičky, legrace a samozřejmě šťastný konec.

Libuše Vodičková

LEKCE Z MONETA

Severské a angloamerické detektivky vládnu knižnímu trhu, ale ani ve Francii tento žánr neumírá. Příkladem může být pětapadesátiletý vědec a univerzitní profesor Michael Bussi. Knížky, které píše jaksi nádavkem, vydává v češtině nakladatelství Motto. Všech sedm přeložených titulů nabízí od loňského roku i Městská knihovna v Kolíně, včetně **Černých leknínů** (2011), které stály u zrodu jeho mezinárodní popularity.

Černé lekníny jistě nebudou chváleny za překlad, dialogy či za uvěřitelnost příběhu. Nad rámec detektivního žánru však Bussi zúročil své znalosti rodné Normandie a impresionismu, Koliňáky potěší zmínka o Václavu Radimském. Milovníci záhad ocení mysteriózní atmosféru a promyšlenost dějového rámce, jehož brilantní kompozice se plně odhalí až v nečekaném závěru. Nic brutálního, silná romantická linka, skvělé čtení pro ženy. Možná i to je důvod, proč je Bussi jedním z nejprodávanějších autorů detektivek ve Francii a radí se po bok krajanů bestselleristů, jako jsou Thilliez, Musso, Lemaitre a samozřejmě Minier.

Vladimír Sládek

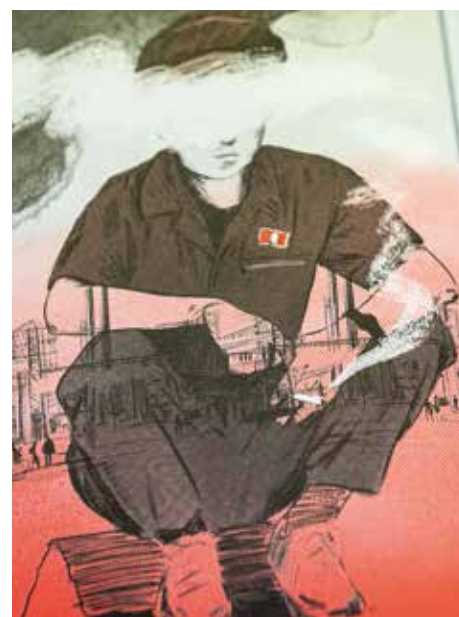
BÍDA, HLAD, SMRT

Trest smrti za zpěv jihokorejské písně, smrt za zhlédnutí americký či japonský film. Za jedno provinění tresty pro příbuzné tři generací. Sledování na každém kroku, pracovní tábory... Zrůdnost severokorejského režimu není žádným tajemstvím. Nedávno vydané příběhy severokorejských uprchlíků, které zpracovala koreanistka Nina Špitálníková, přesto stojí za přečtení.

Svědectví o životě v KLDK nabízí formou rozhovoru osobní zkušenost celkem osmi lidí různého věku, pohlaví i sociálního zařazení, od šmelináře po vysokého funkcionáře. Kniha je cenná tím, že bezprostředně a velmi konkrétně popisuje život v prostředí, kam se cizinec nedostane. Jak se žije s měsíčním platem, který stačí jen na kilo rýže? Jak se dělá kim-či, když není zelí? Za co se platí policii? Kdo kontroluje, co všechno máte doma, a znamená, kolikrát denně jdete na záchod a vyprodukujete cenné hnojivo?

K jasnému názoru na režim, kde ročně proběhnou stovky poprav s povinnou účastí veřejnosti a někdy jsou s rodiči zastřeleny i jejich malé děti, není třeba znát víc. Četba o životě v zemi, kde ženy nesmějí řídit auta

a za znásilnění si mohou zásadně samy, přičemž na vojně to patří k jejich služebním povinnostem, je ale silným zážitkem i ve chvílích, kdy líčí scény z běžného života. Sebekritiku učitelky, že nevyložila s dostatečným nadšením předmět „dětství Kim Il-songa“. Výprask místo odpovědi na obdivnou dětskou otázku, jak zvládl Kim Čong-Il napsat za tři roky patnáct set knih (podle státní propagandy také složil za dva roky šest oper, které jsou „lepší než jakákoli jiná díla v historii hudby“). Ztrátu místa za pověšení obrazu vůdce, který musí být v každé domácnosti, příliš blízko rodinné fotografie. Státem provozované nevěstince a tolerované drogy pro každého, kdo na to má. Propaganda, která většinu těch ostatních ukazuje, že třetí jídlo denně je nezdravé...

Některé vzpomínky zpovídáných doprovází autorka cennými fotografickými poznámkami pod čarou. Četba má přesto spád, život v jednom z nejkrutějších režimů na světě je napínavější než detektivka. Silné čtení pro silné povahy.

Jan Zvelebil

2022

PŘEDPLATNÉ

U nás
má každý
místov prodeji
od 6. 12.

SKUPINY

A

AMADEUS – Městské divadlo Mladá Boleslav | BE MY BABY – BUĎ MOJE BEJBY – Divadlo Palace Praha |
FANTASTICKÁ ŽENA – Agentura Famílie Praha | HOUSLE – Divadlo Ungelt Praha | NÁRODNÍ TRAGÉDIE ANEB PŘEKRÁSNÝ
NADHASIČ PRAŽSKÝ – Studio Ypsilon Praha | SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ – Východočeské divadlo Pardubice |
TESTOSTERON – Divadlo Na Fidlovačce Praha | ZÍTRA SWING BUDE ZNÍTI VŠUDE – Městská divadla pražská Praha

B

AUDIENCE U KRÁLOVNY – Východočeské divadlo Pardubice | DOVOLENÁ PANÍ JOSEFY – Divadlo Ungelt Praha |
FALEŠNÁ NOTA – Divadlo v Řeznické Praha | HRDINOVÉ – Komorní Kalich Praha | ŽEBRÁČKÁ OPERA – Městské divadlo Brno
MISTROVSKÁ LEKCE – Městské divadlo Mladá Boleslav

C

BROUK V HLAVĚ – Divadlo J.K.Tyla Plzeň | LEŽ – Divadlo Verze Praha | MILIONOVÝ ÚDRŽBÁŘ – Agentura Harlekýn Praha |
TIK TIK – Komorní Kalich Praha | VESELÉ VELIKONOCE – Pantheon Production Praha | ZMRAZOVAČ – IL CONGELATORE –
Kočovní divadlo Ad-Hoc Praha

D

BENÁTKY POD SNĚHEM – Pantheon Production Praha | DOBŘE PLACENÁ PROCHÁZKA – Divadlo J. K. Tyla Plzeň |
NORMÁLNÍ DEBIL – Kulturní portál Praha | SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ – Komorní Kalich Praha |
SHERLOCK V NESNÁZÍCH – Východočeské divadlo Pardubice

E

50 ODSTÍNŮ! – Divadlo Radka Brzobohatého Praha | ŠUMAŘ NA STŘEŠE – Městské divadlo Mladá Boleslav |
SILNICE - LA STRADA – Divadlo Kalich Praha | VRAŽDA V ORIENT EXPRESU – Městské divadlo Kladno |
ZKURVENÍ HAVLISTI – Divadlo KomedioGRAF Brno | REVIZOR – Městská divadla pražská |
ELLING A KJELL BJARNE ANEB CHVÁLA BLÁZNOVSTVÍ – Pantheon Production Praha

M

TRANSKY, BODY, VTEŘINY – Divadlo Petra Beruče Ostrava | 39 STUPŇŮ – BuranTeátr Brno | SRNKY – Divadlo Na Fidlovačce Praha |
MINDGAME – LÍBEZNÉ VYHLÍDKY – Stage art Brno | SEJDEME SE POD VOCASEM ANEB TAK JSME TU ŽILI – Divadlo
v Řeznické Praha

VÝHODY PŘEDPLATNÉHO

- své stálé sedadlo ve vybrané skupině
- výjimečná sleva oproti jednotlivě zakoupené vstupence
- přednostní informační servis na Váš e-mail
- kupón (slevenka) na přednostní nákup se slevou
- předplatenka je přenosná, můžete ji půjčit nebo darovat
- na další rok katalog předplatného 2022 s přednostní rezervací svých míst

tel.: 321 727 719 - pokladna

pro sluchově handicapované
máme technické vybavení se sluchátky

www.divadlokolin.cz

Montážní dělník/ce v elektrotechnice

Operátor stroje na stříh kabelů

Vedoucí výrobního úseku

321 579 051 kariera@spel.cz
www.spel-manufacturing.cz

AVALON + GAPA.cz
DESIGNOVÉ ORIGINÁLNÍ ROHOŽE A KOBERCE
 pro využití v kanceláři, třídě, domácnosti atd.

Z jakékoli fotografie či kresby Vám vyrobíme rohož.
 Designové zátěžové koberce, podle vlastního návrhu.

www.reklamniservis.cz
 Roháčova 149, 280 02 Kolín 3
 tel.: 321 727 854, 606 291 602
avalon@reklamniservis.cz

Příznivé ceny
 Vám rádi zašleme
 mailem na dotázání.

Manželé Pavla a Jaromír Kuprovi

pořádají

**Zápis do kurzů tance
 a společenské výchovy**

Podzim 2021 „Na Zámecké“

Platba dne 11.2.2021 a 4.3.2021
 od 14,00 hod. v DDM „Na Zámecké“
 termín kurzu : 3.9. – 17.12.2021
 4.9. – 18.12.2021

kdy : každý **pátek** od 20hod.
 každou **sobotu** od 19 hod.

hudba : V.I.P. Zdeňka Jeřábka
 kurzovné : 2 500,- Kč
 garde : 500,- Kč

Přihlášky od 1.12.2020
Na stránkách : www.tanecni-kolin.cz
Informace : +420 736 507 040

MUDr. Silvie Vlachá

Antonína Dvořáka 333, Kolín
 150 m od autobusové zastávky „U Vodárny“

změna telefonu
 zubní ordinace
 725 094 949

dentální hygiena
 702 033 099
 (zůstává stejné)

VYKOUPÍM

staré knižní pozůstalosti,
 staré tiskoviny, sbírky
 starých pohlednic, poštovních
 známek, fotografií,
 obrazy, staré rybářské a
 myslivecké potřeby apod.

tel: 731 489 630

Znáte online
 farmářské
 tržiště **Scuk.cz**?

Nakupujte z domova a nákup si
 vyzvedněte u Organizátorky Lucie.

Scuk.cz

- Scuk.cz/kolin
- [Fb.com/groups/scuk.stitary](https://www.facebook.com/groups/scuk.stitary)
- Bratři Blechů 234, Kolín

J

Pohřební služba Jeřábek
 Kmochova 15, Kolín II
www.pohrbyjerabek.cz
 321 721 504, 602 123 503

oznamuje, zřízení nové pobočky
v Uhlířských Janovicích
 Hasičská 521, 326 722 945
 (budova úřadu práce)

**Pohřební ústav
 Pavel KOS**

602 221 511, 601 221 511
 Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)
www.pohrebnikolin.cz
 online objednávky

OČKOVÁNÍ PROTI COVID-19 JAK NA REGISTRACI?

Od jakého data se mohou registrovat k očkování proti Covid-19?

Senioři nad 80 let se mohou od 15. ledna 2021 registrovat a následně si rezervovat termíny očkování na vybraném místě.

Kdo se může registrovat od 15. 1. 2021?

Osoby starší 80 let. Ostatní občané dle následujícího plánu registrace pro vakcinaci.

Jak se mohu registrovat?

Registrovat se je možné na webových stránkách <https://crs.uzis.cz> nebo <https://registrace.mzcr.cz>/případně na **bezplatné lince 1221** nebo telefonicky u svého lékaře. Jistě vám s registrací pomůže i někdo blízký.

Přesto si nevíte rady s registrací k očkování?

Pokud si nevíte rady a potřebujete pomoci, využijte **Linku pomoci a sociálního poradenství města Kolína 721 952 438**, která je k dispozici po-čt: 8.00–15.00 h a pá: 8.00–13.00 h.

